

OBĚTI
KOMUNISMU
SE NESMÍ ZAPOMENOUT

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen - 1891

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 23. BŘEZNA 1994 - ČÍSLO 83 - WEDNESDAY MARCH 23, 1994

Dnešní cena \$1.00

Žirinovskij chce vyzkoušet tajnou zbraň proti muslimům

Erdut (Chorvatsko) - Předák ruských nacionalistů V. Žirinovskij včera prohlásil, že tajná ruská zbraň "elipton" usmrtí při zkoušce 18 muslimů. Při návštěvě srbské vojenské jednotky v Erdutu na území tzv. Republiky srbská Krajina (v Chorvatsku) uvedl, že ke zkoušce dojde na území u města Brčko poblíž srbsko-muslimských bojových linií. Při vysvětlování principu smrtící zbraně jednoduchou angličtinou uvedl, že masivní zvukový impuls usmrtí nepřítele, aniž by na něm byly zřejmé stopy zranění. "Žádné ničení, jen velmi silný zvuk - a budou mrtví". Žirinovskij pak dodal, že začíná formování "spojené slovanské armády". "Pravoslavná slovanská armáda bude mít pět milionů mužů."

MF, 3.2.94

Na sta Salvadorců se seřadilo k volbám ve volebním středisku Cuscatancingo. Volby, první od krvavé občanské války, byly klidné; odhaduje se, že se jich zúčastnilo 65% oprávněných voličů.

Český evropský týden viděný od Eiffelovy věže

Adolf Bašta - RFE

Tak vyznívá alespoň v Paříži, i když dosti skromně čtvrtěcni cesta českého premiéra do Bruselu, kam Václav Klaus přišel stvrdit svým podpisem účast České republiky v partnerství pro mír. A jak český premiér sám zdůraznil, tento podpis znamená upřímnou vůli České republiky co nejrychleji změnit bruselské partnerství v plné členství v Atlantické alianci. Členství, které bere v úvahu nejen výhody, ale i často nepřijemné povinnosti, které z něho vyplývají. Zatímco cestě Václava Klause do Bruselu předcházela v Praze mimo jiné i debata o Baudyšově plánu pro Bosnu, Paříž zase v téže době zaznamenala, že to byl právě rozhodný letecký zásah této Atlantického společenství, přímo v Bosně,

Pokrač. na str. 4

KANAĎANÉ SE ROZDĚLÍ

John J. Metzler

Společnost národů - Představe si na okamžik, že vůdce senátní menšiny Bob Dole by řekl, že cílem republikánské strany je klidně odtrhnout Texas od Spojených států. Dále, že na základě historických a politických aspirací texaského lidu, obyvatelé Texasu budou brzy volit o tom, zdali chtějí zůstat s Washingtonem.

Tolik výmyslu. Teď se obraťme k přehlíženým skutečnostem hned na sever od hranic, kde demokraticky zvolená a dokonale rozumná opoziční strana chce udělat právě toto ve francouzsky mluvící provincii Quebecu.

Monsieur Lucien Bouchard, vůdce oficiální opozice v Ottavě, chce radikálně změnit podobu Kanady - totiž oddělit od Kanady provincii třikrát tak velkou jako je Texas a získat nezávislost pro sedm milionů obyvatel Quebecu.

Pokračování na str. 3

Zachraňme farmáře, zachraňme zem

Charley Reese
Conservative Chronicle, 2. března 1994

14. února - Chcete-li mluvit o národní bezpečnosti, měli byste mluvit o půdě a o vodě.

Celá Amerika spočívá na tenké vrstvě povrchové prsti, a když ta bude pryč, my půjdeme s ní. Ve vyschlé půdě ovšem nic neporoste, tedy je také nutná voda. A voda, ve většině míst na západ od řeky Mississippi, není tak hojná.

Ale vrchní prst' a voda nám nic nepomůže, když se o nic nestaráme, správně ji nekultivujeme, neobohacujeme a nechráníme. Lidé, kteří to mohou dělat, jsou farmáři. Ale kombinace takového hospodářství jaké máme s vládní politikou jakou provádíme vyhánějí farmáře z půdy.

Ve své práci přehlížím telegrafické zprávy každý den, několikrát denně, a čtu alespoň trojí noviny. Je nápadné, jak málo je ve zprávách o

Pokrač. na str. 4

Bennettova kniha dokumentuje úpadek Ameriky

Thomas Sowell
Conservative Chronicle, 2. března 1994

16. února - "Index hlavních hospodářských náznaků" je sbírka statistických záznamů, která již nějaký čas existuje. Ale nová kniha Billa Bennetta, The Index of Cultural Indicators, je nová a je to dynamit.

Jestli pijete, tato kniha vás donutí nalít si velkou sklenici. Jste-li pobožný, bude čas k modlitbě. A jste-li jen někdo, kdo miluje svou zem, pak očekávejte, že vám skanou nějaké slzy, až budete číst co se dělo v Americe v posledních asi 30ti letech.

Stupeň násilného zločinu v této zemi je dnes čtyřikrát až pětkrát takový, jaký byl v r. 1960 - i s ohledem na zvýšení počtu obyvatel. Počet

Pokrač. na str. 4

JAKÁ TO STAROSTLIVOST

Nadávat na vládnoucí, to odjakživa bylo v české povaze. Nadávalo se na komunisty (potajmu a obezřetelně), nadává se na naši sametovou vládu (stejně obezřetelně, neboť paragraf "hospodářského Palivce" se neměnně vznáší nad naší zdánlivě demokratickou zemí)... Jaký to nevděk vůči našim sametovým velikánům. Oni přece překypují starostlivostí o naše dobro. Všimněte si, jak nás třeba chrání před přílišnou obesitou a cholesterolem. Nemohou přec připustit, aby se náš prostý člověk ve své nevědomosti přecpával nějakým vepřovým. I když je to tradiční česká kulinaristická klasika. Vždyť celý svět dávno ví, že živočišné bílkoviny a tuky jsou prudce nezdravé! Hladina cholesterolu po nich stoupá, riziko infarktu roste. Ale naši lidé ne a ne pochopit. Za nic se dobrovolně nechtějí svých vžitých krmí vzdát. Přesvědčování je stejně málo platné, jako házení hrachu na zed'. I sesedli se naši dobrodějové, radili, až se uradili. Byla to fuška. Vyčerpalo je to natolik, že si honem museli zvýšit platy, aby měli po té dřině na rehabilitaci svých ochabujících sil. Ale řešení tu bylo. A jak jednoduché. Dohodli se. Zdraží se nájemné, zdraží se to i ono. Nevědomý lid nebude mít na nákup svých krkoviček a začne žít zdravě. Chytré, co? A přece lidé stále víc brblají. Nevděčnicki. Přece by měli naši sametovým dobrodějům děkovat. Za tu péči si to zaslouží. A já jsem si snad těmito řádky zasloužil honorář. Doufám, že po zdanění z něho něco zbyde. Tak nějak jsem právě dostal chuť na řízek z poctivého českého prasete...

K.J.T., Heřmanův Městec

■ VALMEYER, IL

Rekordní zátopy v údolí řeky Mississippi potopily několik vesnic a donutily jejich obyvatele přestěhovat se do vyšších poloh. Valmeyer je obec s 900 obyvatel, kterou povodeň pokryla vodou 16 stop hlubokou. Během příštích tří let se stane největší obcí v americké historii, která bude úplně vystěhována z pásma zátop pomocí federální agentury - Federal Emergency Management Agency. Podle federálních

pravidel jakákoli stavba poškozená z více než padesáti procent své hodnoty nemůže být opravena. Přestěhování Valmeyer bude stát \$22 milionů a residenti zaplatí 60%, státní a federální vláda zaplatí zbytek nákladů.

Největší zátopa ve Valmeyer byla před sedmi měsíci. Všechny domy jsou dnes opuštěny a v každém je vrstva uschlého bahna. Až bude všechno odklizen, pozemky se změní v park, který bude patřit obci. Lidé zatím bydlí v "trailer homes" a vlečnácích, a budou stavět nové domky. Říkají, že to už nikdy nebude, jak to bývalo.

■ WASHINGTON

Dva z nejbohatších podnikatelů v komunikacích a kompjutrech ve Spojených státech měli v plánu tento týden oznámit vytvoření nové společnosti, která zřídí globální síť komunikačních satelitů, mnohem náročnější než cokoli dosud zamýšleného.

Síť má přenášet informace v rozsahu od obyčejných telefonních zpráv k lékařským vyobrazením a dvoustranným video-konferencím z prakticky kteréhokoli místa na této planetě.

Haitané si naplňují nádoby gasolinem na černém trhu v nouzové zásobárně v Port-au-Prince, týden po tom co bylo ohněm zničeno staré skladiště. Přes Spojenými státy vedené embargo je gasolin stále k dostání, pašovaný ze sousední Dominikánské republiky.

V pondělí tohoto týdne měla společnost podat popis systému a zažádat u Federální komunikační komise o povolení začít s konstrukcí, aby mohla být v provozu kolem roku 2001.

Partneři Craig O. McCaw a William H. Gates musejí sehnat velké korporální partnery po celém světě, možná včetně státních telefonních společností. Budou také potřebovat schválení americké vlády a jiných vlád. McCaw a Gates budou vlastnit asi 30% nového podniku.

■ BROOKLYN, NY

Newyorská policie si zaslouží uznání za dopadení teroristy, který poranil výstřely čtyři studenty chasidské židovské sekty na brooklynském mostě. Kromě vraha byli uvězněni i dva jeho spojenci, kteří se pokusili o úschovu jeho zbraní a ukrytí jeho auta s prostřeleným ochranným předním sklem a sklem u dveří automobilu na straně spolujezdce. Jeden šestnáctiletý židovský mladík zemřel za několik dní po prostřelení mozku. Nynější newyorský starosta Rudy Giuliani se snaží být policii nápomocen a samozřejmě je daleko od toho, aby jí znesnadňoval práci, jak se často dělo dříve.

■ LIBANON

Neznámý muslimský terorista hodil bombu do maronitského chrámu severně od Bejrutu při Mši svaté těsně před svatým přijímáním. Výbuch zabil deset věřících včetně čtyřletého děvčátka. Více než dvacet libanonských katolíků maronitského řádu bylo zraněno. Odsouzeníhodný teroristický čin msty, jako by šlo o přímé spojence židů, zajistě, si nezíská sympatie ve prospěch radikálních muslimů nikde na světě.

■ NEW YORK, NY

Porota na Manhattanu rozhodla, že čtyři hlavní arabští teroristé jsou vinni ve všech bodech v procesu proti pachatelům, kteří způsobili katastrofální výbuch v mrakodrapu Světového obchodního střediska koncem února 1993.

■ Kalifornie

Největší a nejučinnější kampaň proti kouření, jaká kdy byla podniknuta, vedla k 28-procentnímu snížení počtu kuřáků v Kalifornii v posledních pěti letech, což je třikrát tolik jako snížení v celých Spojených státech. Jediná skupina v níž se kouření nesnížilo, byli teenagers. Bylo shledáno, že nedospělci více reagují na inzerování cigaret.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS In US Dollars	
3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů

- ANO, žádám o zaslání ukázkových čísel a mám zájem se stát novým předplatitelem
- YES, I would like to see more sample copies and I'm interested in becoming new subscriber to the
- Denní (zahrnuje nedělní vydání) — Dally (includes Sunday edition)
- Nedělní (pouze) — Sunday (only)

JMÉNO (Name)

ADRESA (Address)

MĚSTO (City)

SMĚROVACÍ ČÍSLO (Zip Code)

PHONE (Telefonní číslo)

Není možné rozepsat se o brooklynském rodáku MUDr. Baruchu Goldsteinovi, aniž by padlo pár poznámek o jeho idolu, rabinovi Meir Kahane, úkladně zavražděném před několika roky. Sloupkař časopisu The New York Times Michael T. Kaufman se rozepsal o době před třídvaceti roky, kdy jej slavný rabin prosil, aby se nezmiňoval o jeho dvaadvacitileté milence, jež vystupovala jako modelka pod jménem Estelle Donna Evans, ač její pravé jméno byla Gloria Jean D'Argenio. Když jí Kahane napsal dopis, že je ženatý a že má děti, ač jí prý dle její kamarádky slíboval manželství, nešťastnice skočila z mostu, zvaném Queensboro Bridge, do Východní řeky se zmíněným psaním v kabelce. Byla sice brzy vylovena, ale během jednoho dne zemřela na následky dopadu na vodní hladinu. Rabin se pisateli sloupku prý také přiznal, že propadl při zkoušce z advokátské praxe ("bar exam") a že se ho zbavila židovská kongregace na Howard Beach, poněvadž byl pro ně příliš ortodoxní. Svou milenkou Estelle prý měl opravdu rád a po několika měsících prý nosil na její hrob rudé růže.

Dr. Baruch Goldstein začal jako stoupenec rabína Kahane. Roku 1981 prý spolu s devíti mladíky obsadil na jeden den israelské zastupitelství v New Yorku na protest, že israelská vláda nechtěla uznat habešské židy tmavé pleti za pravoplatné židy. Po své emigraci do Israele (t.zv. "alija") působil jako lékař a ošetřovat členy svého národa, zraněné Palestiňany. V nedávné

době prý ztratil několik blízkých přátel. Jeden z nich zemřel v jeho náručí. Den před svým genocidním ukvapeným zločinem se modlil v židovské části mešity, ale nemohl se soustředit, neboť prý jej vyrušovaly provokace palestinských Arabů, včetně výkřiků, že prý všichni židé by měli být povražděni. To bylo zajisté zavrženíhodné, ale nedalo mu to žádné oprávnění, aby směl postřílet ze zbraň 39 bezbranných Arabů při jejich postním obřadu v měsíci Ramadan poblíž hrobů patriarchů Abrahama, Izáka a Jakuba a jejich manželek Sáry, Rebečky a Ley, posvátných křesťanů i muslimům.

KANAĎANĚ SE ...

Překreslená mapa Kanady by měla být velkou starostí Spojených států, které vesele přehlížely tuto geopolitickou možnost na naší severní hranici.

Bouchard z Bloku Quebecských států (BQ) řekl: "Naším hlavním cílem je odloučit se od Kanady, a my jsme byli zvoleni utvořit oficiální opozici." A dodal, "BQ je první a nejpřednější strana pro suverenitu; pouze skrze svrchovanost může Quebec dosáhnout svých legitimních tužeb."

Nežli podnikne jakékoli kroky k nezávislosti, musí Quebec volit v referendu - později v tomto roce, aby byl zjištěn pravý politický puls. Bouchard oznamuje: "Budeme hrát podle pravidel hry civilizovaným způsobem, jako děláme věci v Kanadě."

Touha po nezávislosti Quebecu, ne po suverenitě - svrchovanosti, jak se tomu dnes zdvořile říká, není ničím novým v tomto francouzsky mluvícím koutě Severní Ameriky.

Že Quebecané tvoří oddělenou historii, kultura, jazyk a tradice - jinými slovy klasický národ, o tom není vážného sporu. Je však jiná otázka, zdali by suverénní Quebec, odříznutý od kanadské konfederace, byl přijat mezi anglickými Kanadany.

Začátky BQ se datují od r. 1991, kdy skupina MP's v tehdy vládnoucí straně, zklamaná nabídkami z Ottawy federálních formulí pro větší samosprávu Quebecu, se rozhodla utvořit stranu separatistů. Ale doutnající uhlíky quebecké nezávislosti je možno vystopovat zpět do let šedesátých; jejich rozdmýchání přišlo jako reakce na revoluce ve východní Evropě v r. 1989 a na ožiti kdysi spícího nacionalismu v různých zemích.

"Quebec je jediná země se sedmi miliony lidí na západní polokouli, která nedosáhla svrchovanosti," zdůraznil Bouchard.

Fakt, že Společnost národů má 184 členských států, a že většina z nich je geograficky menší, a mnohé mají menší počet obyvatel ukazuje, že životaschopnost Quebecu není otázkou.

Je význačné, že vůdce BQ Bouchard, se v tichosti sešel se Zbigniewem Brzezinskim a Brentem Scowroftem, rádcí národní bezpečnosti v administracích Cartera a Bushe. Také měl sraz s generálním sekretářem Boutrossem Ghali, kterému není ničím novým vidět dynamické ožívání etnického nacionalismu v různých zemích, aby se staly novými členy Organizace spojených národů.

Nová světla, dost silná, aby napodobila denní světlo, byla rozsvícena minulý čtvrtek, aby pomohla zastavit ilegální přechod přes hranici mezi U.S. a Mexikem v San Diegu. Někteří Mexičané říkají, že zvýšené úsilí je marné.

Zrazené mládí

Ing. Jaromír Thuma, Praha

To, že u moci, a nejenom té politické, ale i ekonomické a vůbec prakticky ve všech oblastechsprávních i dalších, které zasahují výrazně do vývoje společnosti, jsou stále titíž bývalí komunisté, kterým bezesporu můžeme děkovat za celá desetiletí totality a devastace země, vede řadu mladých lidí k přesvědčení, že jakákoliv snaha z jejich strany po prosazení něčeho prospěšného je zcela zbytečná! Mládí očekávalo po listopadu 1989 konec komunistické hegemonie a dočkalo se jen jejího sametového pokračování. Svými ranami z Národní třídy vydláždili cestu k moci Václavu Havlovi a jeho kumpánům, ve kterých mylně viděli mladí zachránce s demokratickou gloriolou. A do jejich ideálů sprostě kopli ti, kterým tak důvěřovali! Nahoru se vyšplhali po jejich zádech bývalí svazáčtí funkcionáři a vůbec lidé z komunistických nomenklaturních seznamů. Naděje v demokratický vývoj společnosti splaskla, jako propíchnutý gumový balonek. Není proto divu, že řada poctivých (a doposud nezkažených) mladých lidí dnes nikomu a ničemu nevěří! Zklamal je vývoj i ti, kterým důvěřovali!

Samozřejmě určitá část mladých lidí přijala sametový vývoj s uspokojením. Především ti, kterým nová sametová doba umožnila plně rozvinout jejich negativní vlastnosti, tedy mladí lidé s narušenou morálkou, kterým záleží jen na osobním uplatnění. A samozřejmě společenská spodina, pro kterou uvolnění podmínek umožnilo "podnikání" v oblasti nezákonnosti. Tedy sorta, solidní společnost nejméně vítaná!

Rozumní a slušní mladí lidé jsou roztrpčeni. Vše je přesvědčující o tom, že moc komunistické elity je nezníčitelná! Docházejí k názoru, že jakékoliv protesty jsou jen mlácením prázdné slámy. Vidí, jak jsou odstraňováni a záměrně blokováni všichni "staří", kteří se po nástupu sametové moci zvedli k protestu proti její neokomunistické zvlí, proti obnovování moci komunistů. Vidí, jak mnohé údajně pravicové strany, které vznikly po listopadu 1989 jsou jen prodlouženou rukou komunistů a v praxi jen skutečnou pravici rozeštvávají a bortí (strany Dr. Sládka, Klimoviče, Kulhavého, Samka aj.). Poznali, že údajně pravicová koalice ve vládě je jen sametovým pokračováním bývalé Národní fronty, stejně jako je Klausova ODS nesporně novou formou KSČ! Vidí, jak je těmto stranám a jejich prominentům vše dovoleno a zároveň jak jsou rychle blokovány před veřejností strany progresivního typu, zastávající demokracii a boj proti komunismu (KAN, SRNDJ). Nemůže jim ujít, jak servilní tisk neustále přesvědčuje lživě občany, že vše je OK, i když oni sami (mladí lidé) vidí nepravdivost takových tvrzení. Za takové situace, která se jim zdá v jejich nezkušenosti bezvýhodná, se poctiví mladí lidé stahují do ulity a utíkají k abstraktnímu individualismu. Což sametovému neokomunismu vyhovuje! Nemusí se bát, že se jim budou mladí lidé (vyzbrojení ještě nezkaženým charakterem) stavět do cesty a mařit připravené sametové plány. Proto současný režim tak úsilovně přesvědčuje občany, že jeho cesta je ta nejlepší a jen jeho představitelé jedinými schopnými. K tomu však nezkompromitované a morálně nezkažené mladé lidi (a ani starší!) nepotřebuje. Ti by mohli být pro něj nebezpeční. Mohli by požadovat skutečnou demokracii a to by znamenalo konec sametového neokomunismu. Proto režim přesvědčuje mladé občany, že je lépe se starat o vše jiné, jen ne o politiku. Tedy mlčet a kývat! Z pozvolného úpadku mládí do stavů skepse a apatie se režim jen tiše raduje! Poctivé mládí se však jednou probudí. Až přeteče hrneček jeho trpělivosti a najde se prostředek, ve kterém se budou moci poctiví mladí lidé otevřeně vyjádřit. Mohl by to být Hlasatel! Pochopí to jeho vydavatel?

Český evropský týden...

kteřý změnil zdejší vskutku neutěšenou situaci konečně k lepšímu. Francie přitom ví, že má přímo na místě víc než šest tisíc vlastních vojáků. Diplomatičtí kalendář tomu rovněž chtěl, že ve chvíli, kdy má Paříž zcela evropské oči, mluví přitom o norském počítání ryb před už svým druhým vstupem do Evropské unie, český prezident Václav Havel mluvil ve svém projevu před evropským parlamentem ve francouzském Strassburku. Evropští poslanci si pozorně vyslechli moudrá slova českého prezidenta o tom, že by zítřejší Evropě velmi výrazně pomohlo, kdyby si k maastrichtským dohodám, které představují její vnitřní pravidla hry, co nejrychleji sepsala i evropskou chartu morální. Vždyť Václav Havel opravdu není sám, kdo volá po podobném slovu evropské jednoty. Za všechny stačí připomenout např. předsedu francouzského parlamentu Filipa Segena. Evropští novináři, kteří si při poslechu projevu českého prezidenta snad společně s ním říkali, že tady je právě toto přání spíše otcem dobré myšlenky, než praktickou radou, přitom v tiskové besedě, která ve Strassburku následovala, zaznamenali především to, že Praha si svou plnou přihlášku do Evropské unie, přihlášku, která určitě přijde, zatím pečlivě promyslí a s jejím položením na bruselský stůl ještě počká. Z Bruselu samotného zatím přišla nejen zpráva o tom, že ministři zahraničí evropské dvanáctky museli právě díky svým vnitřním problémům na poslední chvíli zrušit k velkému smutku ministra Zielenca, společnou večeři s vyšegradskou šestkou, ale také opakované ujištění, že jak polská, tak i maďarská žádost o plné členství v téže Evropské unii bude co nejrychleji projednávána společně v perspektivě jejich vstupu ještě před koncem tohoto tisíciletí. Z téhož Bruselu tentokrát z velení Atlantické aliance, přišla rovněž zpráva, že armády Francouzská a Německá a Polska, uspořádají co nevidět první společné manévry na polském území. Z Bonnu zase ujistí, o nové technické spolupráci armád německé a maďarské. Zaplat' pánbůh, ruský tank už v Praze ani v okolí nenajdete, ale pokud si vzpomínám, ještě nedávno se u nás mluvilo třeba o Rálsku či o mnoha jiných projektech, přímé spolupráce Čech se západem. Česká rozvážnost je určitě chvályhodná. Ale z vlastních překladatelských zkušeností z posledních 20 let bych byl opravdu velice nerad, abychom znovu překládali v našich dokumentech tu marxizující větu o vytváření předpokladů k zajištění dobrých podmínek či naopak. To by totiž řečeno s ubíhajícím časem, mohlo znamenat nejen zhoršení podmínek, ale třeba i ztrátu předpokladů. V Orientu sice říkají, že nešel-li Mohamed k hoře, šla ona k němu. Ale už vůbec si nejsem jist a ani nejsem přesvědčen o tom, že by Evropa do Prahy, byť zvaná tolik pospíchala.

Bennettova kniha...

porodů mezi nedospělými děvčaty je třikrát takový, jaký byl v r. 1960 - nepočítaje v to mnohem vyšší počet otěhotnění, která dnes končí potratem.

Výsledky Scholastic Aptitude Tests ve školství jsou o 20 bodů nižší než byly v r. 1960. Slovní - verbal scores - jsou o 50 bodů nižší. Jestli mladší generace i z bohatých rodin zní, jakoby mluvila "pidgin English" je to proto, že takovou angličtinou mluví. No, alespoň udržujeme děti šťastnými, není-liž pravda, i když je nevzděláváme? Je zřejmé, že ne. Vzrůst sebevražd mezi "teenagers" je od r. 1960 skoro trojnásobný.

Je toho víc. Počet rodin pouze s jedním z rodičů se ztrojnásobil a počet dětí na veřejné podpoře se víc než ztrojnásobil.

Vzpomínáte na dobu, kdy lidé mluvili o "juvenile delinquency" - o zločinnosti mezi mladistvými? Ta fráze sama teď zní jako staromódní. Dnes mluvíme o násilných zločinech mezi mladistvými - a ty se v posledních 25ti letech téměř ztrojnásobily.

Mezitím v hermeticky uzavřeném vlastním světě, inteligence jako vrstva se tesklivě dívá na nové směry, které vznikly v letech šedesátých, a od té doby prosperují.

Stárnoucí "hippies" je možno najít mezi členy fakult na kolejních kampusech po celé zemi říkající jeden druhému - a svým studentům - jaké báječné změny se staly v této zemi v letech 60tých.

Lidé, kteří se počítají za intelektuály na televizi, mluví jen s pohrdáním o Americe let Eisenhowerových, než přišel do Washingtonu Camelot a než taková slova jako "compassion" - soucit - a "root causes" - okořenila náš jazyk. Vskutku mnoho jiných slov vstoupilo do veřejné rozpravy, včetně slov o čtyřech písmech - four-letter words - která označila naše "osvobození" od starých názorů minulosti.

Nikdy nedoprovázelo tolik gratulací sobě samým tolik degenerace a neštěstí. Sociální proroci, kteří nás vedli do tekoucího písku, stále ještě se bijí do prsou a opakují ty staré kouzelné formule, zatímco my všichni pomalu klesáme do "neřádstva".

Stará hesla o "investování" více peněz do našich škol na zlepšení

Zachraňme farmáře...

americkém zemědělství. A to málo, co se objeví je článek o vládním programu nebo tvrzení nějaké skupiny pro ochranu životního prostředí proti zemědělství.

Zdá se, že není vůbec žádný zájem o zemědělství samé, o to, jak se věci dělají, co se děje na polích, o to, jaké jsou v něm problémy, a jaká jsou řešení podle názoru lidí.

A tak propast mezi městskou Amerikou a venkovskou Amerikou se prohlubuje a rozšiřuje nejen fyzicky - s víc než polovinou obyvatel zkoncentrovanou ve velkých městských oblastech - ale také psychologicky, kulturně, intelektuálně a duchovně.

Pro městské masy farmář neexistuje, leda snad jako neurčitý, mlhavý pojem. V mnoha případech to ani není lichotivý pojem, jakkoli je nejasný. Je to pojem nějakého člověka jako fašisty - jako bohatého člověka, využívajícího stěhovavé pracovníky. A to díky Hollywoodu a televizi, za velké přispění k americkému porozumění.

Vše, co většina měšťáků ví je, že když přijdou do velkého obchodu nebo do restaurace, jsou tam potraviny a jídlo. Jak se tam dostaly nebo co znamená je vyrobit, vypěstovat, nebo jak nebezpečné je, když jsou velké masy lidí namačkány ve velkých vzdálenostech od potravin produkujících oblastí, na to lidé ani nepomyslí.

Ale skutečnost je ta, že většina velkých měst nemá větší zásobu potravin než na pár dní, a kdyby nějaká katastrofická událost zabránila transportaci, samolibou městskou rafinovanost by nahradil hlad, panika a vzbouření.

Na Floridě máme mnoho řečí o zachránění Everglades. Zdá se, že ve většině zdrojů zpráv se předpokládá, že zemědělství v jižní Floridě lze snadno obětovat na "záchranu" Everglades, ačkoliv nebylo nikterak vědecky dokázáno, že zemědělství je hlavním zdrojem problémů Everglades. Fakticky odvracení a uskladňování vody pro kontrolu povodní je pravděpodobně největším viníkem.

Ale co chci zdůraznit je to, že Everglades jsou bažiny. Jsou dobrý, jste-li aligátor nebo had. Je to rozhodně jedno z míst, která lidé většinou mají rádi spíše v teorii než ve skutečnosti. Když navštívíte Everglades v horkých měsících, najdete bažinu, vlhkou až k zadušení, ne právě scénickou a páchnoucí hniloucí vegetací. Ani ji mnoho nevidíte, protože je tak plochá, že i malý stromek vám pohled zcloní. Můžete se na ni dostat pouze lodí nebo po dřevěných chodnicích udělaných z prken.

Zdá se, že Seminolským Indiánům a několika otužilým Florid'ánům se líbí, a chci tím říci, že se jim v pravém smyslu líbí - bydlí tam. Ale většina lidí dává přednost těmto bažinám jako duševnímu pojmu.

Na druhé straně, když užíváte cukr nebo jíte zimní zeleninu nebo citrusové ovoce, máte prospěch ze zemědělství jižní Floridy.

Není to situace, že budeme mít buď farmy nebo Everglades, ale je alarmující, jak rychle velký počet t.zv. pseudoenvironmentalistů - všichni dobře živení - zapomíná na zemědělství, na západní dobytčí farmáře a na farmáře na Floridě - jako by nebyli důležití pro život v Americe. To by se mohlo stát tím, čemu říkáme osudný omyl.

vzdělání jsou dnes tak obvyklá mezi "mazanými" jako vždy byla od let šedesátých. A přece kniha "Index vedoucích kulturních indikátorů" má tabulku, která ukazuje, že výsledky testů se pohybovaly opačným směrem oproti vydáním na školství, víc než 30 let.

Stát Utah je čtvrtý ve výsledcích testů, a předposlední ve vydáních na školy. Ani jeden z vrchních pěti států ve výsledcích testů není mezi nejpřednějšími dvaceti ve vydáních, a ani jeden z nehořejších pěti států ve vydáních na jednoho žáka je mezi nejpřednějšími třiceti ve výsledcích testů.

Mezinárodní srovnání nám dává tutéž historii. Spojené státy utratí dvakrát tolik na žáka než Japonsko, a přece jsou američtí studenti stále pozadu za japonskými - a často jsou také za ostatními průmyslovými národy.

Nic z toho nepůsobí ani na sdělovací prostředky ani na Washington. Clintonova administrace již "investuje" další peníze poplatníků do školství a jeho "zlepšení".

Jedním znamením toho, jak důkladné bylo "vymývání mozků" je, že i když je potvrzen neúspěch vládních vydání a sociálního inženýrování, je bráno jako samozřejmé, že se nemůžeme vrátit zpět k provádění věcí, které měly výsledky.

"Inovace" je heslem bez ohledu na to, kolikrát nás vede ke katastrofě. Fráze "time-tested" - vyzkoušené delší dobou - prakticky z jazyka vymizela. Když to není nové a "vzrušující" nechceme to.

Index vedoucích kulturních náznaků" nemá však jen špatné zprávy. V sekci o hospodářství ukazuje, že jsme se stali víc prosperujícími než kterákoli jiná generace. To znamená, že máme dokonce menší výmluvu za to, že jsme způsobili takový zmatek.

František Růžička

Jižní Čechy jsou nejen krásným, ale i klidným místem. To ostatně pronesl i ministr vnitra Jan Ruml při své poslední pracovní návštěvě. Zdá se, že v tomto malebném koutu naší republiky se v poslední době líbí mnoha politickým veličinám. Že by je lákal klid jihočeské přírody, kouzlo starých hradů a zámků, či snad hlubiny duší jihočeských venkovanů?

Jihočeský "regionální" tisk si pro svoji literární tvorbu vyvolil po "roztržce" s Českým deníkem i premiér české vlády V. Klaus. Ve spojitosti s nadílkou pískotu na zimním stadionu v Ostravě mám dokonce podezření, jako by v příštích volbách chtěl kandidovat právě za tento nejkrásnější region. Věřme, že nám do té doby zůstane "neposkvřněn" (ten region), i když se zde na politické scéně dějí věci prapodivné. Ale vraťme se teď k tvůrčí duchovní činnosti pana premiéra.

"Průzkumy veřejného mínění nám stále potvrzují, že nemalá část našich spoluobčanů není spokojena se svou životní úrovní". K tomuto úvodnímu konstatování staví V. Klaus exkluzivní otázku: "Proč stále ještě tolik nespokojenosti?" Dále pak odvíjí svoji osvětlu jihočeskému lidu, ze které vyjímám některé myšlenky.

— Troufal bych si tvrdit, že pocity skutečné nouze a nedostatku jsou na místě jen u malé skupiny lidí, kteří se stali obětí toho nejnešťastnějšího zkombinování nepříznivých transformačních jevů.

— Hlasitěji je slyšet hlas dobře situovaných odborářů, zástupců dobře placených elitních profesí, profesionálních nářkáčů ve sdělovacích prostředcích a opozičních politiků.

— Dnešní svobodná společnost od nás vyžaduje především zodpovědnost a to na prvním místě vůči sobě samému. Člověk musí nést důsledky svých činů a za ně získává buď chválu nebo kritiku. Co je jednoduššího, než svést svůj neúspěch na společnost, na systém, na vládu, na někoho jiného.

— Každý si musí sám najít svou příležitost. Záleží na tom, zda své schopnosti využívá. Z toho všeho plyne, že svobodná společnost vyžaduje od člověka něco, co v minulosti nebyl zvyklý dělat.

— Tito nespokojení jsou "pouze" zklamáni ve svých očekáváních či z posuzování svého života dnešního a předlistopadového!

"POUZE ZKLAMÁNÍ!" Tot' výrok vhodný samotného císaře Julia Cézara nad osudem otroků. Je to snad málo, "býti zklamání" v demokratické společnosti.

Dovolím si připomenout naděje mnohého z nás v období bezprostředně po listopadu 1989. Panu premiérovi se dostal do rukou 34 let od svého vzniku slavný Hayekův esej "Zodpovědnost a svoboda", od kterého odvíjí svoji úvahu. Přesvědčuje jihočeský lid, že to, co jsme si v polistopadové euforii nestačili uvědomit, je skutečnost, že svoboda sebou přináší břímě volby a odpovědnosti za svůj vlastní osud a právě to bývá podle Hayeka základním zdrojem nespokojenosti člověka.

Vážený pane premiéře, nechci být zlodějem cizích myšlenek a tak nejprve použiji vět, kterými zareagovali někteří čtenáři. Výstižněji řečeno, vět, které bylo dovoleno otisknout.

Mgr. K. Lippmann — "Z vašeho závěru vyplývá: Když člověk něco umí, nestačí to, musí to také umět prosadit. Zní to jednoduše a logicky, ovšem praxe už, bohužel, tak jednoduchá není. Ti, co se podílí na moci, se přirozeně cítí těmi schopnými být ohroženi. Prosadit něco přes jejich nezájem je nezdárka nemožná... Společnost nutí schopné lidi svádět urputné, často nerovné a demoralizující boje o prosazení dobré věci... Není příliš povzbudivé, když pan premiér zbavuje odpovědnosti politickou reprezentaci za to, že poctivé jednání a slušné chování mají u nás tak nízký kredit."

J. Šimon — Vyjadřuje nespokojenost s tím, jak se premiér dívá na invalidní důchodce a jeho podivní se, že jsou nespokojeni. Poukazuje, že při zvyšujících se cenách všeho, jen těžko může vyjít s invalidním důchodem a vyslovuje nesouhlas s platy poslanců. "Nemám už co ztratit, zdraví i mládí je pryč, zbývá jen obava, co bude dál."

L. Brůhová — nevím, jak mám názory myslitele A. Hayeka využít v praxi a vylepšit si tak materiální postavení středoškolské učitelky... Nebojím se ani zodpovědnosti, ani svobody. Čestně prohlašuji, že pracuji jak nejlépe dovedu, přesto mé finanční ohodnocení je ostudně nízké. Ze škol odchází z finančních důvodů nejschopnější lidé... V hierarchii mých životních hodnot nejsou peníze na prvním místě. (P.S. Nikdy jsem nebyla politicky organizována a volila jsem ODS).

K původnímu článku se vyjádřila i politická opozice - Petra Buzková a V. Svoboda (ČSSD). "Lidská nespokojenost je skutečností. A tu nelze v demokracii přehlásit přáním či článkem. Ani premiérovým. Skupinku chudých (sociálně potřebných) označuje jako malou. V tom se značně rozcházíme. Jsou snad důchodci nebo mladé a neúplné rodiny malá skupina? Je málo poctivých drobných podnikatelů, kteří uvěřili v rovné šance a dnes jsou zadlužení a přicházejí o svůj majetek? .. Nespokojenost je hnací silou lidského pokroku. Když pracovně, pln spokojenosti smýkal břemeno, nevymyslel by kolo."

Co dodat závěrem. Kdybych neměl stejné pocity jako citovaní čtenáři, asi bych tyto řádky nepsal. Čím dál tím více jsem přesvědčen,

že pan V. Klaus byl vždycky spokojen. Za doby vlády KSČ, za doby vlády OF a tuplovaně za doby vlády ODS. Již z dob svého dětství si pamatují na pravdu vyjádřenou v českých pohádkách. Sytí hladovému nevěří! A já k tomu dodávám, že něco jiného je číst si v premiérském křesle slavný esej a něco jiného je žít "jako úplně normální smrtelník" svůj život vezdejší. Myslím, že jsem vždycky patřil mezi skupinu těch dravějších, která se nespokojovala s daným stavem věci, ale snažila se tok věcí usměrňovat. Dnes již nerám sil. Horda rudých, která mne obklopovala a uzavírala celých dvacet let si svoje pozice ještě více upevnila. A my "odvážní" stojíme opět proti opevněné a neprorazitelné zdi. Díky humanitě (lze to nazvat i jinak) vědců, odborníků a také politiků z disentu. Hluboce se mylí pan premiér, pokud si myslí, že je tomu jinak. Je tomu ještě hůře, než bývalo. A vůbec nejde o to, umět se prosadit. Slušný člověk v naší společnosti, kterému záleží na opravdové prosperitě a opravdové demokracii nemá naději se úspěšně prosadit.

Pokud jde o důchodce - jsou považováni za adepty na brzké vymření a "vládnoucí společnosti" nestojí za to, zamyslet se nad nejnižší částkou vypláceného důchodu. Na takovou složitou úvahu početní znalosti pánů poslanců a pánů ministrů nestačí.

Pokud jde o státní správu - nikdo si již dnes neuvědomuje, že jde jednoznačně o službu, o věc veřejnou a měla by být odpolitizována a svěřena výhradně odborníkům. Leč opak je pravdou. Politika byla povýšena na pseudopolitiku partají a občan opět přichází "zkrátka".

Pokud jde o zaměstnance - ve většině případů (pokud nenašel odvahu k vlastní podnikatelské činnosti) musí držet jazyk za zuby před "modrými" řediteli, kteří byli vybráni z řad "rudých" náměstků. Jejich odbornost byla prověřena již v uplynulých letech. Přesto slouží dál. Snad pro svoji "loajalnost", snad pro svoji schopnost přerozdělit (zprivatizovat) socialistický majetek do kapitalistických (komunistických) rukou.

A pokud jde o řadového občana, který stál vždy až na posledním místě, pro toho jediného se nic moc nezměnilo. Stojí na tom chvostě zas. Jen díky tak nízkému morálnímu kreditu této společnosti, jak o tom už byla řeč v začátku článku. A tak mu nezbyvá, než býti nespokojeným. Je to s vaším maximálním přičiněním, pane premiéře.

Zatímco "ti správní" pochopili včas již v době krátce polistopadové, snažili se prodat do sametových křesel a získat po krajích českých co nejvíce majetků a podnikatelských aktivit, ti druzí - poctiví, marní čas v euforii na náměstích a mítincích. Není bez zajímavosti, že se kvalitních informací dostalo jen těm prvním. Ale tak už to v životě chodí, a proto považují vaši teorii úplně za jalovou. Vede k naprosté degradaci slušného a poctivého občana.

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Vepřová pečeně • pečená kachna • svičková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zelí • řízky
bramborový salát • atd.

(obědy a večeře jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Večce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

ZÁMECKÁ VYCHOVATELKA

NAPSALA

BARBORA MELLANOVÁ

zažily smutku a strachu, nevím, jak je k sobě přitulit, abych jim vše vynahrádila. A nyní je snad čeká nová rána. Kam se vlnou? Myslím totiž, kdyby jim otec zemřel! Nemají blízkých příbuzných — jsou v tom, chuděcky, ještě hůře než kdysi já — vždyť jsem měla přece tetu.“

Bedřiška si stírala bohaté slzy, a zámecká paní zhluboka povzddechla.

Tu vešel velkostatkář. „Dobře, že vás shledávám pohromadě. P.á.vě došel od správce telegram.“

„Z Uher?“ téměř současně stejná otázka se ozvala se rtů obou dam.

„Vlak odjíždí o deváté večer. Budete připraveny?“ pan Skalský pochyboval.

„Ano“, Bedřiška slíbila. „Připravím vše pro děti a zařídím potřebné v domácnosti. Snad bys, Laduško, mohla vzkázat šafáře, aby pro tu dobu paní Bělohavě trochu přimohla.“

„O tom buď bez starosti, Bedřiško“, paní přítelkyni k sobě přivinula a obě zasazely. I pana Skalského oči se zarosily a opustil mlčky komnatu, v které druhdy sídlilo manželské štěstí.

* * *

Vlak hučel jednotvárně po kolejkách. Na obloze trůnil velký měsíc a po krajíně bětel se sníh. Krásná zimní noc!

Ve voze druhé třídy seděla Bedřiška — na lavičkách spaly obě holčičky. V rohu u d. u. h. o. k. n. a. p. o. d. i. m. o. v. a. l. velkostatkář Skalský. Pro Bedřišku byla tato krásná noc smutnou. Mysl jí byla věce roz. u. š. e. n. a.

„Co čeká ty děti, které tak bezstarostně usnu?“ Bedřiš. in. ý. m. tě. l. e. m. z. a. l. o. m. c. o. v. a. l. u. z. i. m. a. Cesta připadala jí nekonečnou. Ale i ta hrozná noc minula.

Cím více blížili se k Vídni, tím nepokojněji bušilo srdce dobré Bedřišky. Probudivší něžné děti, jala se jeich oděv přivádět do pořádku. I pan Skalský jevil roz. u. š. e. n. í. a. c. h. o. v. a. l. se k dětem velice laskavě.

Děvčátka h. l. u. k. v. e. l. k. é. h. o. m. ě. s. t. a. t. ě. m. ě. t. ě. m. ě. r. ť. z. e. s. l. e. č. n. y. a. j. e. j. i. c. h. r. ť. z. n. ě. o. t. á. z. k. y. j. i. u. n. a. v. o. v. a. l. y.

Pan Skalský celou společnost zavedl do kavárny, a dětem chutnala snídaně znamenitě. Když sklepník v domněnce, že má před sebou rodinu — slečnu Bedřišku pojmenoval mi- o. s. t. i. v. o. u. p. a. n. í. o. b. ě. d. ě. v. ě. á. t. k. a. d. ě. t. i. n. s. k. y. se zasmála.

„On myslí, že slečna jest naše matinka.“ Helenka vystihla jeho omyl a Bohunka roz. t. o. u. ž. e. n. ě. se na slečnu zahleděla.

Bedřiška myslí t. ě. k. a. l. a. j. i. ž. v. n. e. m. o. c. n. í. c. i. „V kolik hodin možno navštívit pana správce?“ obrátila se s otázkou k velkostatkáři. Ten ob. ě. t. í. l. se na sklepníka a pak sleč. n. ě. s. ě. l. o. v. a. l. : „Bohužel! Dopeledne není k raněným přístup. Musíme trpělivě čekat na druhou hodinu odpolední.“

Bedřiška pohleděla na hodinky a s. h. l. a. d. a. v. š. i. ž. e. j. e. d. o. t. ě. d. o. b. y. j. e. š. t. ě. d. l. o. u. h. o. t. í. š. e. p. o. v. z. d. e. c. h. l. a.

„Projdeme se chvíli po městě,“ velkostatkář nav. h. o. v. a. l.

Šťastné dětství! V ovzduší ruchu a veselosti zapomíná i na vlastní žal. Děvčátka nevyčelázeja z obdivu.

V poledne zavedl velkostatkář své chrá. n. ě. n. k. y. d. o. r. e. s. t. a. u. r. a. c. e. Děti se naobědvaly s chutí ale Bedřiška nutila se do jídla — byla málo. m. i. t. u. v. n. á. a. z. a. m. y. š. l. e. n. á. I pan Skalský byl z. i. d. u. m. ě. i. v. ý.

„Já se těším na tatička,“ Bohunce šlehla radost v očkách.

Jen aby nebyl vážněji poraněn,“ m. o. u. d. ř. e. j. š. í. H. e. l. e. n. k. a. p. o. c. i. t. o. v. a. l. a. ú. z. k. o. s. t.

„V městě v lazaretech i v nemocnici jsou také ranění a zase se uzdravují,“ Bohunka sestřičku těšila.

„Však tři cizí vojáci v nemocnici zemřeli. Paní Bělohavová byla přítomna pohřbu svého krajana.“ Helenka připomínala.

„Nesmíte tatička rozčilovat, děti. Kdyby špatně vypadal, nedávejte na jeho obavy. On zase se uzdraví, ale potřebuje klidu,“ velkostatkář upozorňoval.

„Já bych nejraději zůstala zde s tatičkem, kdyby mi to dovolil, a slečna Bedřiška s námi zde setrvala,“ Bohunka vyzradila své tajné přání.

„Máme jen tatička,“ Helenka ve své úzkosti nezadržela proud slz.

„A kdyby nám zemřel — pak bychom neměli nikoho,“ i Bohunka stírala si slzičky. „Měly bychom jen Pána Boha a vás, slečno.“

Do dveří vešla zámecká paní se svými dceruškami. Jeden pohled stačil, a Bedřiška jí vyčelá z tváře roz. u. š. e. n. í.

„Jděte, děti, do svého pokojíku a ukažte Manuše a Slávince hračky, které paní nadlesní včera Bohunce posílala,“ Bedřiška z. u. m. s. n. ě. d. ě. t. i. v. z. d. a. l. o. v. a. l. a. Děti odkvapily.

„Tebe co si tíží, Laduško,“ Bedři ka u. s. e. d. a. l. a. n. a. p. o. h. o. v. k. u. p. o. d. l. e. z. á. m. ě. c. k. é. p. a. n. í.

„Ea tíží. Od správce došel dopis,“ paní se odm. l. ě. l. a.

„Z bojiště?“

„Z nemocnice z Uher. Byl raněn do nohy.“

Bedřiška se zachvěla, vzpomenuš. í. n. a. B. o. h. u. n. ě. i. n. y. o. b. a. v. y. A. b. y. t. a. k. s. k. u. t. ě. č. n. ě. t. ě. m. d. ě. t. ě. m. o. t. e. c. z. e. m. ě. l. !

„Správce píše, že bude pozvolna dopravován blíže k domovu. Obsah jeho listu jest zoufalý — jde mu o děti.“

„V tom může žít bez starosti, o děti pečují svědomitě,“ Bedřiška uj. š. t. o. v. a. l. a. „Prosím tě. Laduško, abys tuto neblahou zvěst před dětmi zatím zamíčela. Bohunka je t. ě. p. o. s. t. d. s. l. a. b. á. a. H. e. l. e. n. k. a. p. ř. í. l. í. s. c. i. t. l. i. v. á. S. n. a. d. z. á. n. y. s. e. s. t. a. v. o. t. c. ů. v. z. l. e. p. š. í. a. a. ž. b. u. d. e. d. o. p. r. a. v. e. n. p. o. b. l. í. z. e. — m. o. h. o. u. h. o. d. ě. t. i. n. a. v. š. í. v. í. t. i.“

„Jak nevyzpytatelné jest řízení Boží. Tebe, Bedřiško, poslal těm dětem sám Pán Bůh,“ zámecká paní tiskla ruce své přítelkyni, která si získala celé její srdce.

„Požívám tvůj chleb a nezasloužím si ho, Laduško. Ke všemu o. e. ě. á. t. í. h. a. s. t. a. r. o. s. t. í. o. t. v. ě. d. ě. t. i. d. o. p. a. d. l. a. n. a. t. v. o. j. e. b. e. d. r. a. P. ř. í. p. a. d. á. š. m. i. z. n. a. v. e. n. á. a. p. ř. í. e. p. r. a. c. o. v. a. n. á,“ Bedřiška s. t. a. r. o. s. t. í. n. ě. n. a. p. a. n. í. p. o. h. l. í. z. e. l. a.

„Kaš. u. t. o. c. h. u. o. d. n. a. c. h. l. a. z. e. n. í. a. r. ý. m. a. m. ě. z. b. a. v. u. j. e. c. h. u. t. i. k. j. í. d. l. u,“ paní si p. o. s. t. e. s. k. l. a.

Bedřiška zhluboka povzddechla. Zde dvě bezradné malé děti, a v zámku d. o. b. á. z. á. m. ě. c. k. á. p. a. n. í. p. ř. í. t. ě. l. ě. n. á. a. c. h. u. r. a. v. í. c. í. K. e. v. š. e. m. u. h. o. s. p. o. d. y. n. ě. p. a. n. í. B. ě. l. o. h. l. a. v. á. t. a. k. ě. p. o. s. t. o. n. á. v. a. l. a.

„Ocitly jsme se v k. u. t. ě. s. i. t. u. a. c. í. L. a. d. u. š. k. o. S. n. a. d. b. y. l. o. b. y. n. e. j. v. ý. h. o. d. n. ě. j. š. í. k. d. y. b. y. c. h. s. e. i. s.

„Z Vídne,“ velkostatkář rozrušeně s. ě. l. o. v. a. l. „Správce si přeje, aby ho děti n. a. v. š. t. í. v. í. l. y.“

„Bože! Snad jeho zranění jest nebezpečné!“ Bedřiška se zachvěla.

„Zuá se,“ Skalsky z. a. n. e. h. ě. l. ě. se do p. á. z. o. n. a.

„A kdo s dětmi pojedje?“ paní v. z. p. o. m. í. n. a. l. a.

„Pojedu také, ale v takovém případě n. e. d. o. v. e. d. u. u. d. ř. z. e. t. í. d. ě. t. i. v. k. i. d. u. — a. b. y. o. t. e. c. n. e. r. o. z. ě. l. í. l. y. a. s. t. a. v. j. e. h. o. n. e. z. n. o. š. í. y.“

„Což kdyby Bedřiška taskavě — v. e. l. k. o. s. t. a. t. k. á. r. p. o. s. e. b. ě. n. ě. n. a. v. y. c. h. o. v. a. t. e. l. k. u. p. o. h. l. í. z. e. l.“

„Ne, ne! Já pojedu s dětmi. Nemožno n. a. B. e. d. ř. í. š. c. e. i. t. u. o. o. b. ě. t. z. á. d. a. t. i,“ o. d. p. o. v. í. v. a. l. a. p. a. n. í.

Bedřiška sevřela svoji dobrou přítelkyni do náručí a pevně rozhodla: „S dětmi p. o. j. e. d. u. s. a. m. a. — t. y. m. á. š. s. v. ě. d. ě. t. i. a. j. s. í. c. h. u. r. a. v. a. C. h. í. m. t. o. z. l. á. s. k. y. k. u. b. o. h. ý. m. d. ě. t. ě. m. s. p. á. v. c. o. v. y. m. a. k. u. c. t. ě. n. ý. p. a. m. á. t. k. y. j. e. h. o. z. e. s. n. u. l. e. c. n. o. t. í. t. v. ě. p. ř. í. t. e. l. k. y. n. ě.“

Velkostatkář stiskl dobré dívce ruku. „D. í. k. y. v. á. m. B. e. d. ř. í. š. k. o. P. r. o. t. u. t. o. t. ě. ž. k. o. u. ú. l. o. h. u. j. s. t. e. n. e. s. p. o. n. ě. z. p. ů. s. o. b. í. t. e. š. í. n. ě. ž. m. o. j. e. c. h. o.ř. T. ě. b. o. o. c. h. o. t. y. v. á. m. n. í. k. d. y. n. e. z. a. p. o. m. ě. n. u. D. o. u. á. m. i. ž. e. s. p. á. v. c. e. z. v. š. e. h. o. v. y. á. z. n. ě. a. p. a. k. —“

„Pak mu odevzdání jeho děti s. v. ě. d. o. m. í. m. ž. e. j. s. e. m. s. p. l. n. í. l. a. s. l. i. b. d. a. n. ý. j. e. h. o. n. e. b. o. ž. e. p. r. v. n. í. d. e. n. p. o. s. v. ě. m. p. ř. í. c. h. o. u. — p. o. z. a. d. u. s. n. í. m. š. í. s. v. a. t. e.“ Bedřiška o. d. v. ě. t. a. l. a. „A. k. d. y. o. u. j. e. d. ě. m. e.?“

děti přestěhovala do zámku,“ Bedřiška n. a. v. r. h. o. v. a. l. a.

„Kdyby paní Bělohavá byla z. d. ě. r. a. v. a. s. a. m. a. b. y. c. h. t. e. n. n. á. v. r. h. u. u. č. í. n. í. a. A. l. e. s. t. a. l. a. j. s. í. s. e. i. v. t. o. m. n. e. p. o. s. t. r. á. d. a. t. e. l. n. o. u. m. o. j. e. d. o. b. á. d. ů. š. e. M. a. j. e. t. e. k. s. p. r. á. v. c. ů. j. e. s. t. o. h. r. o. z. ě. n. í. i. n. e. m. o. c. í. j. e. h. o. h. o. s. p. o. d. y. n. ě. S. t. a. č. í. t. v. á. p. ř. í. t. o. m. n. o. s. t. v. d. o. m. ě.“

„A ty vyčerpáš poslední síly a pak u. t. ě. h. n. ě.š,“ Bedřiška s. m. u. t. n. ě. s. v. ě. s. í. l. a. h. l. a. v. u.

„Bůh i mě posílí, Bedřiško. Svůj p. r. o. t. í. v. n. ý. k. a. š. e. l. z. a. p. l. a. š. í. m. p. o. u. ž. í. v. á. n. í. m. č. a. j. e. s. c. i. t. o. v. e. m. a. b. u. d. e. z. a. s. ě. d. o. b. ě. J. e. n. a. b. y. t. o. s. e. s. p. r. á. v. c. e. m. d. o. b. ě. d. o. p. a. d. l. o. U. b. o. h. é. d. ě. t. i!“

Zámecká paní zaslzela.

„Ty děti, Laduško! Ani netušíš, jak k. s. r. d. c. í. m. í. p. ř. í. o. s. t. l. y. K. d. y. ž. v. ě. c. ě. r. z. a. č. ě. r. n. ě. h. o. d. i. n. k. y. m. í. v. y. p. r. a. v. u. j. í. c. o. z. a. n. e. m. o. c. í. m. a. t. ě. i. n. y.

Pan velkostatkář pr. j. e. d. n. o. u. p. o. v. s. t. a. l. a. d. í. v. n. ě. n. a. s. l. e. č. n. u. s. e. z. a. h. l. ě. d. ě. l.

„Ano, půjdeme.“ Bedřiška p. o. r. o. z. u. m. ě. l. a. a. s. t. í. s. n. í. v. p. r. s. o. u. h. o. l. ě. č. í. c. k. á. m. n. a. s. a. z. o. v. a. l. a. n. a. h. l. a. v. y. k. l. o. b. o. u. č. k. y.

Cestou k. r. á. t. e. j. m. l. ě. k. y. j. e. n. d. ě. t. i. s. p. o. l. u. h. o. v. o. ř. í. l. y. A. ž. v. p. ř. e. d. s. í. n. í. v. o. j. e. n. s. k. é. n. e. m. o. c. n. í. c. e. v. e. l. k. o. s. t. a. t. k. á. r. s. í. p. o. v. š. í. m. n. u. l. B. e. d. ř. í. š. c. í. n. ý. c. h. l. e. d. ý. c. h. l. í. U. c. h. o. p. í. v. j. i. z. r. u. k. u. p. ř. á. t. ě. l. s. k. y. j. í. s. t. í. s. k. l. j. a. k. o. b. y. j. í. c. h. t. ě. l. d. o. d. a. t. í. z. m. u. ž. í. l. o. s. t. í.

„Jen hrdinně, slečno Bedřiško. Správce n. á. m. n. e. s. m. í. v. ý. č. í. s. t. í. s. t. v. á. ř. í. s. t. r. a. c. h.“

Bedřiška si s. e. t. ř. e. l. a. k. a. p. e. s. n. í. k. e. m. s. č. e. l. a. p. o. t. k. t. e. ř. ý. i. v. t. ě. t. o. z. í. n. n. í. d. o. b. ě. j. í. ú. z. k. o. s. t. z. p. ů. s. o. b. í. l. a.

Obě děvčátka n. e. s. m. ě. j. e. r. o. z. h. l. í. z. e. l. a. s. e. p. o. p. ř. e. d. s. í. n. í. — k. d. ě. v. z. d. u. c. h. b. y. l. p. r. o. s. y. o. c. e. n. r. ů. z. n. o. u. n. e. z. v. ý. k. l. o. u. v. ů. n. í.

Ke skupině p. ř. í. s. t. o. u. p. í. l. a. v. l. í. d. n. á. d. á. m. a. — d. o. b. r. o. v. o. l. n. á. o. š. e. t. í. o. v. ě. t. e. l. k. a. P. a. n. S. k. a. l. s. k. ý. z. d. v. o. ř. í. l. e. s. e. d. o. z. a. v. o. l. a. n. a. u. d. a. n. ě. č. í. s. l. o. o. d. ě. l. e. n. í. k. d. e. s. p. r. á. v. c. e. l. e. ž. e. l. e. l.

Dáma je d. o. v. e. d. l. a. k. e. d. v. ě. ř. í. m. a. z. a. c. h. v. í. l. í. o. c. í. t. í. s. e. t. v. á. ř. í. v. t. v. á. ř. s. p. r. á. v. c. í. k. t. e. ř. ý. o. d. p. o. č. í. v. a. l. n. a. l. ů. ž. k. u. p. o. b. l. í. z. e. d. v. ě. ř. í. J. e. h. o. l. í. c. e. b. y. l. y. u. b. l. ě. d. ě. o. c. í. v. p. a. d. l. ě. r. t. y. b. e. z. b. a. r. v. ě. C. e. l. ě. j. e. h. o. v. z. e. z. ě. n. í. s. v. ě. d. ě. t. i. o. v. y. s. ě. l. ě. n. í.

Pan Skalský d. ř. í. v. e. n. a. p. o. m. í. n. a. l. d. ě. t. i. k. s. e. b. e. o. v. l. á. d. á. n. í. a. l. e. v. t. ě. c. h. v. í. l. í. s. á. m. s. e. z. a. p. o. m. e. n. u. l. a. p. r. a. v. í. l. : „J. a. k. t. o. v. y. p. a. d. á. š. p. ř. í. t. ě. l. í.“

Správce s. e. s. m. u. t. n. ě. u. s. m. á. l. „J. s. e. m. p. o. r. a. n. ě. n. d. o. n. o. h. y. — z. n. a. č. n. ě. p. o. r. a. n. ě. n.“

Děti s. t. á. l. y. u. l. ů. ž. k. a. j. a. k. o. d. v. ě. s. o. c. h. y. S. t. a. v. o. t. c. ů. v. j. e. k. e. l. a. B. o. h. u. n. k. a. c. h. v. í. l. í. s. e. o. v. l. á. d. a. l. a. a. l. e. p. o. ř. e. d. n. o. u. s. e. d. a. l. a. d. o. p. l. á. č. e.

„Pojď bliže, ty moje maličká, a n. e. p. l. a. č,“ i. s. p. r. á. v. c. í. s. l. z. y. o. č. í. v. y. t. r. y. s. k. l. y.

„Tak vidíš, Bohunko. Slečna i p. a. n. v. e. l. k. o. s. t. a. t. k. á. r. n. á. m. p. ř. í. k. a. z. o. v. a. l. i. a. b. y. c. h. o. m. n. e. p. l. a. k. a. l. y. a. t. y. —“ H. e. l. e. n. k. a. v. e. s. v. ě. d. ě. t. i. n. n. o. s. t. í. o. t. c. o. v. o. r. o. z. r. u. š. e. n. í. j. e. š. t. ě. z. v. ý. š. í. l. a.

„Bude zase dobře — dá Pán Bůh,“ n. y. n. í. B. e. d. ř. í. š. k. a. s. e. o. z. v. a. l. a. a. s. e. b. r. a. v. š. í. v. š. e. c. k. u. s. í. l. u. t. ě. s. n. ě. k. l. ů. ž. k. u. n. e. m. o. c. n. ě. h. o. p. ř. í. s. t. o. u. p. í. l. a. „O. s. v. ě. d. ě. t. i. b. u. d. ě. t. e. b. e. z. s. t. a. r. o. s. t. í. j. i. ž. p. r. o. m. ě. d. ě. t. i. v. y. k. o. n. a. l. a. B. ů. h. v. á. m. o. d. p. l. a. t. T. a. k. č. á. s. t. o. n. a. v. á. s. v. z. p. o. m. í. n. á. m. ...“

„Nerozčítuj se,“ v. e. l. k. o. s. t. a. t. k. á. r. s. v. ě. h. o. p. ř. í. t. ě. l. e. n. a. p. o. m. í. n. a. l. „S. l. e. č. n. k. a. j. e. h. o. d. n. á. o. n. a. u. n. á. s. b. y. d. í. l. i. a. k. d. y. ž. j. s. e. m. s. t. o. n. a. l. a. d. á. v. a. l. a. m. í. o. b. k. l. a. d. y,“ B. o. h. u. n. k. a. b. e. z. d. ě. k. y. v. y. z. r. a. d. í. l. a.

„Ty jsi stonala, drobečku?“ s. p. r. á. v. c. e. s. e. z. a. c. h. v. ě. l. „Z. a. s. e. j. s. í. p. r. o. z. r. a. d. í. l. a. c. o. j. s. í. m. ě. l. a. z. a. m. ě. l. e. t. í,“ H. e. l. e. n. k. a. s. e. s. t. ř. í. š. k. u. k. á. r. a. l. a. a. m. a. l. á. B. o. h. u. n. k. a. v. r. o. z. p. a. c. í. c. h. v. l. o. ž. í. l. a. s. í. d. o. ú. s. t. s. v. ů. j. m. á. l. ý. p. a. j. e. č. e. k. a. t. v. á. ř. í. l. a. s. e. z. a. r. a. ž. e. n. ě.

„Bohunka p. ř. e. k. o. n. a. l. a. s. l. a. b. ý. z. á. n. ě. t. p. l. í. c. N. y. n. í. j. e. s. t. z. a. s. e. d. o. c. e. l. a. z. d. r. á. v. a,“ s. l. e. č. n. a. d. ě. t. ě. k. s. o. b. ě. p. ř. í. v. í. n. u. l. a.

„P. o. n. ě. v. á. d. ž. s. l. e. č. n. a. j. í. v. e. d. n. e. i. v. n. o. c. í. s. l. o. u. ž. í. l. a. P. a. n. d. o. k. t. o. r. p. r. a. v. í. l. ž. e. s. l. e. č. n. a. k. B. o. h. u. n. c. e. j. e. v. í. l. a. p. ě. č. í. m. a. t. e. ř. s. k. o. u,“ H. e. l. e. n. k. a. o. p. a. k. o. v. a. l. a. s. l. o. v. a. l. í. k. a. r. o. v. a. V. ě. d. ě. n. ý. p. o. h. l. ě. d. s. p. r. á. v. c. ů. v. z. a. s. e. s. p. o. č. í. n. u. l. a. n. a. B. e. d. ř. í. š. c. e.

„Tak se potěšte s tatičkem, a p. a. k. j. á. s. í. s. n. í. m. p. o. h. o. v. o. ř. í. m,“ v. e. l. k. o. s. t. a. t. k. á. r. d. ě. t. i. k. l. ů. ž. k. u. p. ř. í. b. l. í. ž. í. l. „N. e. m. o. c. n. ý. p. o. h. l. í. z. e. l. s. l. á. s. k. o. u. n. a. o. b. ě. d. e. r. u. š. k. y. „J. a. k. d. o. b. ě. v. y. p. a. d. á. t. e. t. v. á. ř. í. n. k. y. m. á. t. e. č. e. i. v. e. n. ě.“

Správce p. o. s. t. ř. e. h. l. i. i. b. e. d. l. í. v. o. u. ú. p. r. a. v. u. v. o. ě. v. u. s. v. ý. c. h. d. ě. t. í.

„Co tě bolí, tatičku?“ B. o. h. u. n. k. a. s. e. d. o. z. a. v. o. l. a. l. a.

„N. o. h. a. d. c. e. r. u. š. k. o. B. y. l. j. s. e. m. p. o. r. a. n. ě. n. d. o. n. o. h. y,“ o. t. e. c. h. l. a. d. í. l. d. ě. t. ě. p. o. v. l. a. s. e. c. h. „N. a. b. o. j. í. š. t. í. t. a. t. í. n. k. u?“ H. e. l. e. n. k. a. ú. z. k. o. s. t. í. v. ě. v. y. z. v. í. d. a. l. a.

„Ano, na bojišti, H. e. l. e. n. k. o,“ o. t. e. c. z. n. a. v. e. n. ě. u. k. l. á. d. a. l. h. l. a. v. u. d. o. p. o. d. u. š. e. k. a. t. a. h. y. v. j. e. h. o. o. b. í. č. e. j. i. p. r. o. z. r. a. z. o. v. a. l. y. b. o. j. e. s. t.

„Děti tě unavují, kamaráde. N. o. h. a. t. ě. b. o. l. í. t. o. j. e. s. t. z. n. ě. m. ě. Č. á. s. t. á. t. a. k. o. v. á. n. á. v. š. t. ě. v. a. b. y. t. í. n. e.

správce — nemusíte za ně prosit. Až do vašeho návratu jsou ty děti můmi.“ Bedřiška počala holčičky za ruce a odváděla je ze světnice. Pan Skalský u správce zůstal.

V předstíni dopadla rozrušená Bedřiška na lavici.

„Je vám snad nevolno?“ ošetřovatelka k Bedřišce pospíšila.

„Jsem pouze rozrušena,“ Bedřiška vděčně se na dámu pouсмála.

„Není divu,“ dáma vážně pokyvovala hlavou. „Jste zajisté chof toho pana nadporučíka?“

„Pan správce jest vdovcem,“ Bedřiška vysvětlovala. „Jsem vychovatelkou dětí zámecké paní a za nepřítomnosti pana správce ujala jsem se i jeho dětí.“

„Ubohé děti!“ litovala jich dáma. „Mají blízké příbuzné?“

„My máme jen tatíčka a slečnu,“ Bohunka v slzách na dámu pohlížela.

Dámě zvlhly oči, a Bedřiška prudce se vzhopila jakoby jí blesk byl zasáhl. Proč se tak rozrušila tato cizí dáma při poznámce ubohého dítěte? Zná snad nebezpečí, v kterém správce se ocitl? Hrozí mu snad docela i smrt?

Bedřiška přistoupila těsně k dámě a hlasem tumeným a prosebným se dotazovala: „Máte stav nemocného za povážlivý, ctěná paní?“

Dáma se odmlčela a pak vyhlášeně odvětila: „Každá operace jest zpravidla nebezpečná. Snad je vám známo, že pan nadporučík asi přijde o nohu. Veliká ztráta krve na objíždě oslabila celé jeho tělo. Ale pan profesor doufá v dobrý výsledek.“

„Pan správce tedy přijde o nohu?“ Bedřiška jako ve snu si opakovala.

Předstíni prošel vážný pán, a ošetřovatelka tumeně Bedřišku poučovala: „Náš pan profesor — setká se tam s pánem, s kterým jste přišla.“

Celé půl hodiny čekala Bedřiška, než pan Skalský se vrátí. Když konečně vešel, bylo jeho čelo zasmušilé.

„Tak půjdeme, děti,“ rozrušeně vybízel k odchodu.

Vlášná dáma chopila se Bedřišiny ruky a vše jí stiskla. „Mám s vámi upřímnou soustrasť, slečno.“

Dáma tušila v Bedřišce správcovu snoubenku. —

Zase trůnil velký měsíc na obzoru. Na lavičce ve vlaku spaly obě správcovy dočerny — u okna schoulena v rohu, Bedřiška tonula v zadumání. U protějšího okna stál velkostatkář Skalský a zamyšleně prohlížel ku hvězdám.

Pojednou obrátil se k Bedřišce a tiše se dotazoval, aby děti neprobudil: „Slečno Bedřiško — spíte?“

Bedřiška se pouсмála. „Nespím, pane velkostatkáři. Starosti nedají mi usnouti.“

Statkář z hluboka povzdychl a pravil hlasem nezvykle měkkým: „Ubohá. Proč osud vheňal vás k nám, kde prožíváte tolik utrpení?“

„Nalezla jsem ve vašem domě i to, po čem jsem tolik toužila — mám domov,“ Bedřiška vděčně připomínala.

Velkostatkář sklonil se nad dětmi, aby se přesvědčil, zdali spí.

„Děti usnuly, chuděrky. Netuší, co je asi čeká,“ statný tento muž povzdychl. „Stav jejich otce jest velice vážný, ba nebezpečný.“

„Vím to, pane velkostatkáři. Správce přijde asi o nohu,“ Bedřiška smutně svěřila hlavu. „Ošetřovatelka mi bezděky vše vyzradila,“ doložila.

„Operace prý jest velice nebezpečná — sám profesor mi to tajně svěřil. Správce, chudák, má předtuchu smrti,“ velkostatkář již neskryval slzy a přitiskl na oči kapesník. Bedřiška také tiše plakala.

„Celá rodinná tragédie. Mladá chof opustila rodinu a otec se stal obětí války. Ubohé děti!“ velkostatkář těkal zrakem s jedné spící dívenky ku druhé. „Byli jsme se správcem dobří přátelé. Poznal jsem jeho ušlechtilou povahu. Poměr mezi námi utvářil se poznáním jako mezi vámi a mou ženou.“

Nastala pomlčka. Velkostatkář tonul v nespáních. Jak má vyzradit Bedřišce, čeho správce od ní žádá?

„Správce mě pověřil těžkou úlohou — velice těžkou,“ po chvíli uvažování pokračoval,

„Nemám ani odvahy vyjvíti vám jeho prosbu.“ —

„Jen mluvte, pane velkostatkáři. Mám pro neštěstí spávcovo pochopení a ochotně splním, čeho ode mne si přeje.“

Bedřiška neměla ani zdání, čeho od ní bude požadováno.

Velkostatkář divně na ni se zahleděl. „Ubohý správce v předtuše své smrti projevil poslední vůli. Své děti odkazuje vám.“

Bedřiška udiveně na velkostatkáře pohlížela. „Mně je odkazuje? Své děti?“

„Ano, vám. Ani netušíte, jakou k vám chová správce důvěru a úctu. Celé své jmění svěřuje do vašich rukou, abyste s ním ve prospěch jeho dětí hospodařila.“

„Těžká to úloha, pane velkostatkáři. Jsem dočista cizí osoba —“

Velkostatkář jí přerušil. „I na tuto vaši námitku byl správce připraven a proto činí neskromný návrh.“

Velkostatkář připadal vzduch dusivým a bez ohledu na spící děti chtěl otevřít okno.

„Děti by se nechladily,“ Bedřiška úzkostlivě připomínala a on okno zase zavřel.

Trapné ticho zavládlo a Bedřiška schoujila se do rohu. V hlavě jí hučelo a srdce nepokojně bušilo. Co znamená to velkostatkářovo rozrušení?

„Jsme zde sami, Bedřiško — povím vám tedy, čeho se ten ubohý muž ve své úzkosti odvažuje. On vás prosí, abyste se stala jeho dětem zákonitou a řádnou matkou.“

Bedřiška se vzhopila, ale hned zase dopadla na sedadlo.

„Tuší jsem, že vás ta zpráva ohromí,“ velkostatkář soucinně na dívku hleděl. „Já jsem vykonal své neblahé poslání a nečiním na vás útok. Jste rozvášná dívka a uznáte, že jsem plnil přání přítele — kterého miluji tak více jako vy moji Ladušku.“

Bedřišce připadalo, že sní. Ona, která se zařikala, že nikdy se neprovdá — má vstoupit v manželství s mužem, na kterého prý čeká smrt! Zachvěla se, zima otřásla jejím mladým tělem.

Velkostatkář si vyčítal, že se k tomu propůjčil, aby dobré Bedřišce způsobil tato muka. On ji znal — to nebyla obyčejná, povrchní dívka — toť mladá bytost se srdcem nevšedně lidumilným a se zkušeností nad mnohou stařenu. A její láska k dětem správcovým snad jí přiměje ku skutku, který bude hrobení jejího mládí, její svobody. Nepřestojí-li správce operaci — tato ubohá bytost záhy po sňatku bude vdovou. A zůstane-li přítel jeho na živu? Ach! Jaká to hrůza — na kterou dříve nevzpomněl. Tato hezká, mladá dívka mající oprávněné náky na utěšený rodinný život, bude vadnouli vedle muže-mrzáka. Ne — ne! Přání přítelovo je nespílitelné, ukvapené a nepředložené. On, muž svědomitý, vše mu rozmluví. Že jen dříve tak klidně neuvazoval a dal se strhnouti svým rozrušením! Vždyť může býti jinak o děti postaráno. On sám se jich ujme jako poručník.

Velkostatkář velice litoval své ukvapenosti a pravil: „Slečno Bedřiško! Vypudte z hlavy naši rozmluvu. Dal jsem se strhnouti láskou k příteli. Byl jsem velice rozrušen jeho zoufalostí. Ani nevím, jak jsem dovedl být k vám tak tvrdým a bezcitným.“

„Vykonal jsem, čeho přítel váš, stojící nad hrobem, si od vás vyžádal,“ Bedřiška velkostatkáře sama uklidňovala, ačkoli se chvěla po celém těle.

Na lavičce vzhopila se malá Bohunka. Zornice jejích modrých očí byly široce rozvětveny, a dítě vyděšeně kolem sebe se rozhlíželo.

„Ach! To jsem ráda — byl to jen sen! Vy jste zde, slečno Bedřiško? A ta zlá žena, která mě bila?“

„Jaká žena, ty malá třeštilko?“ velkostatkář dítě po tvářince hladil.

„Měla jsi zlý sen, Bohunko?“ slečna se dotazovala.

„Velice zlý. Zdálo se mi, že tatíček nám zemřel a přišla k nám nová hospodyně. Byla zlá jako paní Pevná a mě bila,“ Bohunka sen svůj líčila.

„Nikdo by vám nesměl ubližovat, ani kdyby tatíček zemřel,“ velkostatkář rozrušeně dítě těšil. „Jsem zde ještě já — přítel vašeho otce.“

„A slečna,“ Bohunka k Bedřišce se přivinula. Ale pojednou dítě postřehlo, že slečna slzí, a v úzkosti hned se dotazovalo: „Co se vám přihodilo, slečno? Ublížil vám někdo? To by byl velice zlý člověk, kdo by

vám ublížil.“

Velkostatkář zahořel ve tváři, uznával své ukvapení, ale pevně si sliboval, že vše napraví. Zajede si během týdne do Vídně a moudře se správcem promluví. Bedřišku uklidní jeho dobrá chof.

Celá společnost si v duchu libovala, když cesta chýlíla se ku konci. Děti toužily po svém domácím pohodlí, velkostatkář — po rozmluvě se svou chofí a Bedřiška po samotě, aby se mohla vzpamatovat po všech těch dojmech.

Kratičká byla tato návštěva ve Vídni, ale Bedřišce i velkostatkáři nesporně do smrti zůstanou v paměti.

Paní Skalská netrpělivě očekávala své lidi, a když konečně zámecký kočár zastavil před domem, hned postřehla pochmurnou tvář svého chofa i Bedřiščinu. Ani otázku po stavu správcově nemohla se říti pro neblahou předtuchu vypraviti. Její chof jen zběžně jí políbil a hned spěchal do schodů k bytu. Bedřiška vtiskla vřelý polibek na rty své přítelkyně; v očích chvěly se jí slzy. I ona nápadně kvapně se loučila. Jen děti, nišeho netušící, svým družkám horlivě líčily krásu a velkolepost města Vídně.

Paní Skalská ubírala se volným krokem do zámku. Co asi uslyší?

Velkostatkář si předsevzal, že pozvolna uvědomí chof o všem, co se přihodilo, ale ona ho k neodkladnému vyrazení donutila. Usednuvši na pohovku, vyzvala jej, aby ušedl vedle ní. Pojavši jeho hlavu do svých dlaní, pohlížela mu zpytavě do očí.

„A nyní mluv pravdu, muži. Nestrpím, abys měl přede mnou tajnosti. Vycituji, že jsi velice rozrušen. Zdravotní stav správcův dle všeho jest asi nebezpečný?“

Velkostatkář váhal s odpovědí.

„Jest snad mrtev?“ paní se dělila.

„Ne. Správce žije — ale hrozí mu nebezpečí. Ten dobrý muž přijde o nohu.“

Paní Skalská zakryla své ubledlé tváře dlaněmi, tak jí mužova správa ohromila. „Ubohý správce! A ubohé děti!“ zaúpěla.

„To není ještě vše, ženuško. Správce byl ztrátou krve velice vysílen, a doktor jeví obavu, že operaci nevydrží,“ velkostatkář v rozčilení přecházel po komnatě.

Jeho chof hleděl a do prázdna a slzy proudem valily se z jejích dobráckých očí.

„Pochopíš, že správce jest zoufalý — on trpí celé nebezpečí a před očima má již smrt. Hlavně se obává o děti. Znáš jeho lásku k těm drobným dečuškám. A tu v bezesných nocích kul páný. Vzpomněl na Bedřišku, zná její lásku k dětem, její lidumilnost, a zatoužil, aby se stala jeho dětem —“

„Poručníci,“ paní jeho váhavě řeč doplňovala.

„Ne — on si přeje více. Správce žádá, aby Bedřiška stala se jejich zákonitou matkou.“

„Nechápu toho, mužičku. Jak by to bylo možno?“

Velkostatkář rozrušeně poučoval: „Správce mě prosil, abych Bedřišku uprosil, by se před operací stala jeho chofí.“

Paní Skalská dopadla hlavou na polštář na pohovce jako ve mdlobách.

„Chťeťe jsi všecko věděti, a já jsem tvému přání vyhověl. Nejdříve jsem nelitostně rozčílil Bedřišku a nyní zase tebe,“ velkostatkář si vyčítal.

„Bedřiška již zvěděla, čeho správce od ní žádá?“ paní slabým hlasem se dotazovala.

„Ovšem — hned ve vlaku jsem jí vyzradil jeho neskromné přání. Byl jsem jeho zoufalostí velice dojat a ve svém rozrušení bez uvažování hned jsem se s prosbou správcovou vytasil.“

„A Bedřiška?“ chof úzkostlivě očekávala odpověď.

„Bedřiška v prvé chvíli ve tváři zesínala jako mrtvola — později byla zamklá, a já jsem povděšen, že děti se probudily a my jsme neměli příležitost vrátiti se k horu tak trapnému.“

„To se nsmí státi, Jiří. Správce jest vysílený nemocný člověk a proto i jeho jednání je nepromyšlené. Uvaž! Hezká, mladá dívka, která dovede chléb si vyděláti — která má naději časem seznati zdravého a hodného muže —“

„To všecko jsem si po svém ukvapení uvědomil,“ velkostatkář opět přerušil svojí chof. „Dojedu zase do Vídně, správce uklidním a slíbím mu, že o děti v každém případě sám se postarám. Ty vezmi si na starost upokojiti Bedřišku.“

Ing. Jaromír Thuma, Praha

Žijeme prý v civilizované době. Je-li však civilizovaným člověkem ten, který se zbavil barbarských návyků, který povýšil etické hodnoty na zákon, pak to, co vidíme, civilizací není! V té by přece měli podstatnou část společnosti tvořit civilizovaní lidé. A civilizace, alespoň v naší části světa, byla přece odjakživa spjata s křesťanstvím. Proč tedy poctivé křesťanské citění u nás upadá, proč se dál šíří komunismem zasetý ateismus i různé úpadkové sekty? Je to opravdu civilizace, to v čem žijeme?

U velké části populace došlo v průběhu 50 až 60 let k silnému odklonu od víry v Boha, ke ztrátě etických zásad, kladem přestává být čestnost a skromnost. Lidé se bezhlavě vrhají za požitky pochybné ceny a dosáhnou-li jich, jsou opět nespokojeni a baží po dalších. Co stačilo rodičům, jejich dětem nestačí. A lidé jsou ochotni jít za svým mlhavým cílem i za cenu zločinu, bezohledně a krutě, aniž by se zachvěli. A to má být civilizace?

Ne! Je to jen důsledek omámení lidstva přepychem a mocí! Poctivost a tvořivá práce ztrácejí na ceně. Vyrábějí se neustále nové a nové výrobky, aby si na své přišla módní vlna přepychu. Profit z toho však mají jen ti, kteří to vše organizují! Díky jim se doslova rabuje přírodní bohatství Země a tato se již v mnohých částech stává neplodným smetištěm, plným odpadů a nepoužitelných věcí. A tomu se říká civilizace!

Co je hnacím médiem toho kolotoče, na kterém se nyní lidé vozí? Je to touha po pokroku? Kdepak, chyba lávky. Jsou to jen a jen peníze, které se pro některé lidi staly nejvyšší životní hodnotou. Pro ně přesvědčují ve stupidně se opakujících reklamách důvěřivé občany, že bez toho či onoho není život životem! A pokud jde o naši rodnou zemi, zde samozřejmě neexistuje jediný výrobek, který by zasloužil pozornosti. Veřejnost je přesvědčována, že jedině výrobky z dovozu jsou dokonalé, zdravé, výhodné. I když v řadě případů je to tak říkajíc "šunt", který v zahraničí byl dávno neprodejným artiklem. Proč je tomu tak? Odpověď je nasnadě. Kdosi potřebuje prodat neprodejné, aby do jeho kapsy napadaly další peníze! Ze zdejší domácí výroba spěje závratným tempem ke krachu, to je přece dobře. Zmizí konkurence a zvýší se naděje na další zisky. Že k tomu vytváří podmínky sama česká vláda Václava Klause? Samozřejmě, vždyť je za to placena! Tomu se říká sametová civilizace!

Je vůbec naděje, že se u nás dočkáme skutečné civilizace? Snad ano. Pokud se dokážeme, jako občané, vrátit kousek zpět ke skromnosti a životu, který bude založen především na duchovních hodnotách. Až si vynutíme vládu, pro kterou zájmy země a občanů budou tím

nejdůležitějším aspektem. To však chce svrhnout a odhodit modly zlatého telete a bezvěrectví a začít žít skutečně lidsky. Nehonit se za osobním přepychem a slávou, ale vrátit se k tvořivým činnostem. Najít vzájemné porozumění a pravou humanitu. Ne to, co nám zde zavádějí

falešně sametoví prorokové zlatého telete! K lidskému životu je třeba víc než plný břich! Civilizace znamená kulturnost, ne barbarství. Poctivé plátno je víc než plísni zrady páchnoucí samet. Nová sametová šlechta, o jejíž propojenosti s komunismem již není nejmenších pochyb, hledá jen slávu a bohatství, bezohledně a na úkor spousty lidí, jejichž duševní vlastnosti a schopnosti ji vysoce převyšují. To není civilizace, to je sametové zvrstvení. Je otázkou, jak dlouho si to nechají lidé libit. Kdy se konečně rozhodnou vyhnat od koryt všechny falešné hlasatele demokracie, vytvářející si pod touto rouškou jen novou komunistickou totalitu. Pak se snad dočkáme chvíle, kdy bude možno říci o naší zemi, že je zemí civilizovanou. Zatím jí nejsme a stále víc se od tohoto vzdalujeme.

■ ST. PETERSBURG, Rusko

Pozůstatky sedmi členů poslední carské rodiny Ruska, Romanovů, budou formálně pohřbeny 3. července, jestli to vláda schválí, jak řekl tisku úředník ruské ortodoxní církve, metropolita Ioann. Ceremonie by se konala v pevnosti Petra a Pavla v Petrohradě. Pohřbem by skončila jedna z nejspornějších kapitol ruských dějin.

Ruští a britští experti soudního lékařství jsou přesvědčeni o věrohodnosti pozůstatků rodiny Romanovců, které byly nalezeny ve společném hrobě blízko uralského města Jekatěrinburku. Ruská vládní komise bude ještě muset potvrdit, jsou-li to opravdu pozůstatky cara Mikuláše II., jeho ženy německého původu Alexandry a jejich pěti dětí.

Rodina byla zastřelena na rozkaz bolševického vůdce Vladimíra Iljiče Lenina 17. července 1918.

Nepatrné ale hlasité monarchistické organizace vyjádřily nespokojenost s volbou místa. Fond Romanovců chce, aby Mikuláš II. byl pohřben v místě zvaném Carskoje Selo u Petrohradu, kde se narodil, jak řekl jejich mluvčí Jurij Alexejev. Nebylo jasné budou-li s Romanovými pohřbeny také pozůstatky jejich rodinného lékaře a tří služebných, rovněž nalezené v hromadném hrobě.

■ FRESNO, CA

Vůdce Nation of Islam Louis Farrakhan říká, že nepřítelé, kteří ho spojují s úkladnou vraždou Malcoma X, se spiklují k jeho vraždě. "Již určili, že musím zemřít", řekl Farrakhan v čtyřhodinové řeči v sobotu večer.

Farrakhan popírá, že měl jakoukoli úlohu v zabití Malcoma X v r. 1965. Avšak Betty Shabazz, vdova po Malcomu X nedávno řekla, že věří, že Farrakhan je vinen; byl zavražděn, když opustil Nation of Islam. Farrakhan řekl, že jeho nepřítelé se snaží "použít mrtvého muže proti jedinému živému černému Američanu, který se nedá koupit".

■ BEIJING, Čína

Japonský předseda Morihiro Hosokawa v neděli naléhal na čínské vůdce, aby použili svého vlivu ve větší míře na Severní Korejce, aby se vzdali jakýchkoli "nukleárních citřadostí". Řekl, že má "vážné starosti kvůli existující situaci. Víc než kterákoli jiná země, Čína má nejhlubší styky se Severní Korejí," řekl Hosokawa po debatě s prezidentem Jiangem Zeminem a ministerským předsedou Li Pengem. "Čína by mohla řídit Severní Koreu pozitivním směrem místo negativního." Zprávy o reakci Číny se neshodovaly.

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechtitných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozláhaném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjející. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtete si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvučí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA..... \$459.00
- VÍDEŇ..... \$439.00
- FRANKFURT..... \$419.00
- MNICHOV..... \$449.00
- PAŘÍŽ..... \$399.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 3 měsíců pobytu jen..... \$599.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Vsesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, autobusový zájezd po sletu v Čechách a na Moravě a rovněž Vídeň, Salzburg, Budapešť, Bratislava.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

MINULOST ODHALENA ARCHÍV: WALDHEIM

Chicago Sun-Times / Reuters: James Vicini

Americké ministerstvo spravedlnosti oznámilo, že bývalý rakouský prezident Kurt Waldheim, který byl účastníkem nacistické persekuce, odmítl předat kritické dokumenty americkým vyšetřovatelům ohledně jeho válečné činnosti.

Zpráva, která ještě nebyla uveřejněna, byla hlavním důvodem amerických úřadů v 1987 zakázat přístup Waldheimovi, bývalému generálnímu tajemníkovi OSN, do Spojených Států za jeho činnost v německé armádě během Druhé světové války.

Podle výňatků z této zprávy, které získala tisková kancelář Reuters, vysvětlení Waldheima bylo popsáno jako "vzor nepřesnosti" a on odmítl předat kritický materiál Ministerstvu spravedlnosti během roku trvajících vyšetřování.

"Ačkoli byl pozván, aby předal všechny dokumenty týkající se jeho případu, pan Waldheim si osobně poučel jisté dokumenty, jmenovitě záznamy, které si psal během války," říká oznámení.

Zpráva Ministerstva spravedlnosti, úřadu Nacistických honců speciálního vyšetřování došla k uzávěru, že Waldheim, jako německý armádní poručík, pomáhal nebo byl přímo činný:

* V přepravování civilních vězňů k německým jednotkám SS k použití v otrocké práci.

* V masové deportaci Židů a jiných civilistů z Řecka a Jugoslávie do koncentračních a smrtelných táborů.

* V používání anti-semitické propagandy.

* V týrání a popravách vězňů Spojených mocí.

* V pomstychtivých popravách těch, kteří byli uneseni a jiných civilistů.

Waldheim se přiznal, že sloužil v německé armádě, ale popřel jakoukoliv jeho účast ve válečných zločinech.

Oznámení cituje získaný německý válečný dokument, který je podepsán Waldheimem a prokazující jeho účast v deportaci odzbrojených italských vojáků, kteří byli posláni do německých otrockých táborů.

Oznámení zamítá vysvětlení Waldheima, že byl zaměstnán v jakési "vojenské zdvořilosti" v pomoci vojákům, kteří se vraceli domů a nadále říká, že to byl "ve skutečnosti podklad pro zradu důvěry."

Zpráva taktéž říká, že byl objeven dokument, který potvrzuje, že Waldheim byl účastníkem v pochytní vězňů a členů speciálních vojenských jednotek. Adolf Hitler nařídil, aby těmto zajatcům se nedávaly žádné výjimky, které platí pro válečné zajatce, ale aby byli předáni k jejich popravám jednotkami SS.

Zatímco Waldheim popíral mít v tomto jakoukoliv činnost, a bránil rozkazy Hitlera, které prý měly vojenský motiv a cíl.

"Je to, nejméně řečeno, vzrušující, že pan Waldheim, advokát, dlouhodobý diplomat a sebe jmenovaný obránce lidských práv, by měl výmluvy takové věci provádět pod rozkazem," říká zpráva.

Během služby na Balkáně, Waldheim spolupracoval se zpravodajskou službou SS "v jejich úkolech deportovat a zabít vězně," nadále říká zpráva.

Služba Waldheima byla tak cenná, že i obdržel vzácné vyznamenání od nacistické loutkové vlády Chorvatska za jeho práci v 1942 s jeho pomocí bojovat proti partyzánům v případě, který byl známý pod jménem "Kozaraské masakry."

Ministerstvo spravedlnosti v tomto oznámení říká, že důkazy byly tak silné, že by přivedly Waldheima k deportaci, kdyby byl zde ve Spojených státech.

Židovský světový kongres v New Yorku, žurnalisté a jiní, soudně požadují, pod "zákonem svobodné výměny informací" (freedom of information Act), aby tato zpráva byla dána veřejnosti. Mluvčí Ministerstva spravedlnosti John Russell řekl, že se to může tak stát už příští týden.

Přeložil Carl Hodek

NACISTÉ ANO! KOMUNISTÉ NE?

Carl Hodek

Můžeme říci, že konečně spravedlnost dohonila pana Kurta Waldheima, který byl po léta oblíbencem diplomatické elity v New Yorku, neříkám jaké, u OSN. Čím se jen pan Waldheim prohřešil, že rozhněval ty, kteří ho před několika roky diplomaticky libali?

Odkud jen ty tuhé větry vanou a kde a kdy vás přestanou a koho povalí?

Je vidět, že jakási stálá, neviditelná opona, které se říkalo před nedávnem Železná, je stále tam, kde byla. Opona, která nyní kryje zločiny komunistických barbarů Říše zla.

Nemám osobně žádné rozpory se spravedlností proti nacistickým zločincům, ale je to velmi pozoruhodné, co se s tou spravedlností děje.

Měli jsme ty Nacisty, vedené panem Hitlerem k tisícileté Říši čisté rasy, která po kruté válce jaksi ztroskotala. Říká se, že kolem šesti milionů lidí zahynulo v koncentračních táborech. Dá-

no! Já osobně jsem strávil tři roky v rekreačních táborech pana Hitlera, ztratil jsem otce v Terezíně a strýce v Osvětimi. Co probíhalo moji myslí za toho času stráveného v koncentrákách? Nemilosrdná pomsta na všechny ty, kteří tuto nelidskou hrůzu zavinili. Potrestat je bez milosti! Neodpustit jim to! Nezapomenout! A toho, který zavinil moje zatčení, mého otce a mého strýce? Ano! Kousek po kousku rozřezat! Ale hlavně: také **NEZAPOMENOUT** na ty, kteří ztratili své životy, a **NEODPUSTIT** těm, kteří poslušně a s kolaborací tyto zločiny prováděli!

Ještě dodnes, po tolika letech, mne někdy probudí sen o té minulosti. I kdybych chtěl a přál bych si, tatou krutou minulost zapomenout, není to možné!

Vím, že se říká, že Hitler byl oproti komunistickým nemilosrdným barbarům de facto "boy-scout" pokud se týče milionů obětí, ale co se nyní děje, člověk se musí nad tou nynější spravedlností pozastavit a přirovnávat! Je to pravda nebo ne? Dokumenty by jistě potvrdily, že ano! Komunisté přesáhli a přesahují Hitlerův rekord ve vraždách, v mučení, v otroctví, a v ničivosti rodin a lidských duší.

Ale nyní se podívejme, co se děje s tou morální spravedlností Západních mocností, tzv. západní civilizace? Kdo ji vede? Kdo koho chce schovávat a nepotrestat? Vidí někdo z vás, vážení čtenáři, nějaký ten mezinárodní soud norimberského příkladu? Nezdá se vám někdy, že odkud ten tuhý vítr vane trestat nacismus do nekonečna chce zapomenout, nebo vlastně úmyslně zapomíná oběti komunismu? Proč? Z jakých důvodů?

Stále máme ty usmívající kolaboranty komunismu, ty agenty, ty patolízaly, kteří jezdí semhle tamhle po světě a doslova prosí ty rudé zločince o spolupráci! Jmenovat je zahraničnímu exilu ani nemusím, protože je uajdete každý měsíc, nebo i týden, v některých novinách, které popisují, někdy i pobožně, jejich setkání s tzv. užitečnými idioty a jasně můžete vyčíst jejich poslušnost ke komu-socialistické ideologii.

Jak je to jen možné, že ještě skoro po padesáti letech trestáme nacistické zločince a kolaboranty a ani jednoho komunistického zločince a kolaboranta?

Já vám, vážení čtenáři, nemusím kreslit obrázek, zpívat ukolébavky, nebo vám šeptat, proč tu spravedlnost ještě dodnes nemáme.

Mistři podvodů a kolaborace vládnou od nějakého klubu holubářů do těch nejvyšších světových vládních kruhů.

Lid se stal zbabělcem a pokorně poslouchá básničky o lidských právech mužšin a zapomíná většinu.

Odpustily by se dnes zločiny Hitlerovi, jako se odpouští všem těm komunistickým pohlavárům a kolaborantům?

Mohl by se on schovávat za lidským právem jako občan Německa, jako příslušník nějakého náboženství, nebo jako občan rudé Moskvy? Jednoduchá odpověď? Jistě!

I když souhlasím s potrestáním Nacistů a s jejich doživotním pronásledováním, nemohu se za žádnou cenu smířit s tím, že ta zločinecká, podvodnická banda komunistů a kolaborantů, jde nadále bez jakéhokoliv trestu! Uniká spravedlnosti!

Ponejvíce mne rmoutí, vlastně bych měl říci zlobí, náš - **ne zrovna** - antikomunistický exil!

Ty výmluvy! Ten nedostatek odvahy! Ta lenost! A hlavně to trpění komunistických agentů a kolaborantů v jejich kruzích!

Stále a bezpodminěčně prošení o spolupráci s nezvolenými zástupci komu-socialistické vlády tzv. České republiky, a zároveň zapomínat na zrádné rozbití Československé republiky našeho prvního prezidenta Tomáše G. Masaryka. A mnozí z nich si sobě říkají, že jsou, že byli vlastenci. Ale jak my všichni víme, teď najednou už nejsou! stali se ochotnými spolupracovníky "komu-socanů!"

Máme zde v Americe část exilu, ne antikomunistického, ale tzv. nové vlastence, tzv. DYCHTIVÉ, SOUHLASUJÍCÍ SE VŠEM! "STATEČNĚ VLASTENECKÉ" SPOLUPRACOVNÍKY s vedením pana Vlastislava Chalupy a pana Mojmíra Povolného!

Tito pánové s rychlostí naolejovaného blesku zapomněli na Československo, zapomněli na oběti komunismu, zapomněli na barbarství komunismu, prostě zapomínají vše ve jménu SPOLUPRÁCE! Kde jsme jen tohle slyšeli?

Ptám se Vás, vážení čtenáři, není to od těch pánů krásné?

Říkalo se a stále říká, že IDEOLOGIE NACISMU A KOMUNISMU JE JEDNA A TA SAMÁ: BEZCITNÁ A BEZ JAKÉHOKOLIV SVĚDOMÍ - VLÁDKYNĚ BARBARSKÉ KRUTOSTI!

Chtěl bych se ptát těch "EXILOVÝCH, DYCHTIVÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ," kde oni ztratili jejich citlivost a hlavně - svědomí?

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
 6226 W. Cermak Rd.
 Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOUSE FOR SALE

Larger than it looks: 3 plus bedrooms, full finished bsmt., newer kitchen-brick bungalow. 9ft. ceiling and arched entryways. Could be in-law arrangement. \$131,900. Call Pam at (708) 963-2200 leave message in English.

Sarajevští fotbaloví diváci v neděli svázali dohromady dvě vlajky - chorvatskou a bosenskou - jako symbol nedávné úmluvy o vytvoření federace. Obě strany vidí v paktu krok k míru na Balkáně.

PRONAJME SE:

5-pokoje byt v Berwynu, 18. ul. a East Ave., s vytápěním, horkou vodou a kuch. zařízením, bez prádelny, \$565 měsíčně. Tel. 863-5323.

IMMIGRATION

55,000 USA GREEN CARDS giving away by lottery soon. Enter the names of friends/relatives living abroad. I.B.S., 203, 1395-A South Columbia Road, Grand Forks, ND. USA. 58201-6009. Ph. (204) 943-0262.

HELP WANTED

Refrigeration Trainee; young bright & energetic man to do shop work. Must be mechanically inclined. Call: (708) 246-5333.

Zoznámenie

Slov. agentúra "LUSK" Vám ponúka jedinečnú príležitosť zoznámit sa so ženami zo Slovenska. Pište na: HOME DATA, P.O. Box 516, Berwyn, IL 60402.

Naše písničky nezahynou

Půl hodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno kúpiť HLASATEL:

- Mlnárik Bakery 5832 W. Čermák Rd., Cicero Pouze nedělní
- Brookfield (Minark II.) Bakery 9213 Broadway, Brookfield Pouze nedělní
- Austin a Čermák Rd. Cicero — stánek
- Prague Sausage & Delicatessen 6312 W. Čermák Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- The European Village, Ltd. 6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd. Berwyn — stánek
- Čermák Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY

MANUFACTURING MANAGER

To manage Slovakian non-ferrous metal Fabricating Plant. Great opportunity for experienced person fluent in Slovak and English. COLLEMAN INTERNATIONAL, INC. 2500 Commonwealth Ave. North Chicago, IL 60064. Contact: Paula Protine, Tel. No.: (708) 689-9090 ex. 203, Fax No.: (708) 689-0103.

Social Service Designee — Group discussion leader. Bohemian Home For the Aged. Must speak both English and Czech or Slovak. Tel. (312) 588-1220.

ATTENTION BERWYN
 ★ ★ ★ POSTAL JOBS ★ ★ ★
 Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5504 7am to 10pm 7 days.

Dívka ze Slovenska hledá jakoukoliv práci - opatrování dítěte (dětí), starší osoby... Tel. 708-484-9590.

Hledám jakoukoliv práci od 7 AM do 5 PM. Mluví česky a anglicky. Volejte (708) 652-8795.

Help wanted

Hledám pomocníka na práci. Full + part time. Tel. (708) 749-1779.

MALÍŘSKÉ PRÁCE VŠEHO DRUHU - rychle a kvalitně.
 Tel. (312) 282-3443 po 7PM, (708) 484-3306.

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

PRODÁ SE

Woodlawn cemetery, part 23, Southland East Section, 2 lots, very reasonable price. Phone: (708) 795-6574 or 484-6075.

PŘEKLADY

IJK Translation Service
 z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆
 I. J. KOVAR
 P.O. Box 313
 Riverside, IL 60546
 or call
 (708) 442-7115

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!
Ondruš & Syn
 6533 WEST CERMAK ROAD
 BERWYN, ILLINOIS
 484-1700

Furniture

MAKE SURE OUR QUALITY SHOWS. FURNITURE REFINISHERS

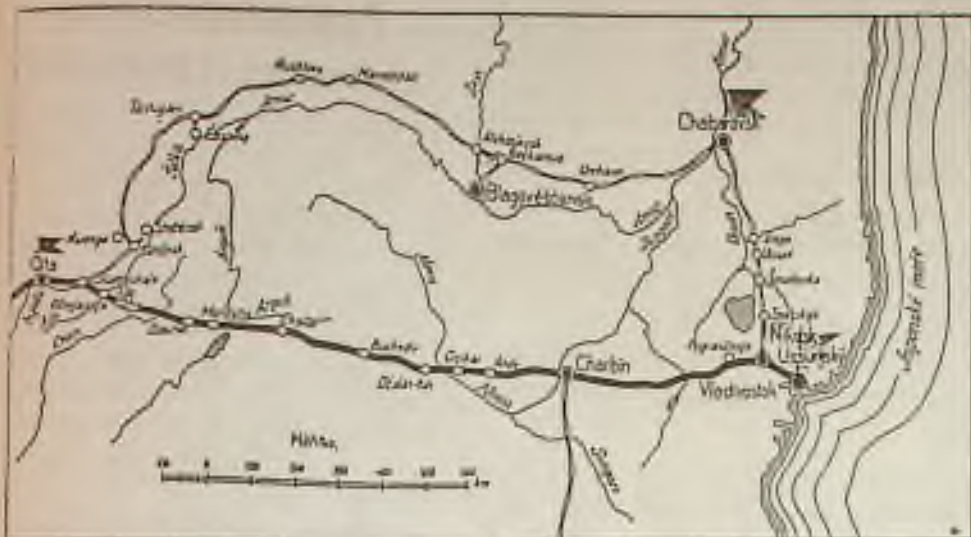
At Wickes Furniture, we take pride in our products and we want to make sure they always look their best. Today, as a result of continued growth, we seek skilled professionals to repair wood and upholstered pieces in our customers' homes. In return, we can offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in person at:

WICKES FURNITURE DISTRIBUTION CENTER
 1100 Lombard Rd.
 Lombard, IL 60148
 (708) 268-1555

WICKES FURNITURE
 The Largest Furniture Retailer in Chicago
 Equal Opportunity Employer

Místa, ve kterých byly československé oddíly.

Důležitější bolševické posádky.

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOJČAK

SIBIŘ.

■ SAN SALVADOR, El Salvador

Přes obvinění "z nepravdivosti" při volbách, časné sčítání hlasů ukazovalo, že vládnoucí strana El Salvadoru vede proti levičáckým protivníkům v nedělních historických volbách po občanské válce.

Zdálo se, že se volby obešly bez násilností, což bylo překvapující. Podle odhadu se voleb zúčastnilo asi 65 procent občanů. Jednalo se o zvolení presidenta, obsadit všech 84 křesel Národního parlamentu a 262 municipálních vlád.

Devět politických stran mělo kandidáty včetně nově uzákoněné Farabundo Martí National Liberation Front (FMLN), jejíž rebelové se udrželi proti ozbrojeným silám národa, podporovaným Spojenými státy v dvanáctileté občanské válce.

Přes dva tisíce mezinárodních pozorovatelů přiletělo do El Salvadoru, aby pomohli 900 monitory Společnosti národů ve volebních místech. Viceprezident El Salvadoru Francisco Merino řekl, že volby splnily "očekávání, že občané se po skončení války dostaví k volbám".

■ WASHINGTON DC

Katolický časopis Wanderer (3/3/94, s.5:1) upozornil na zajímavé úvahy, jež Mickey Kaus z časopisu The New Republic podal o další ženě, jež viní Billa Clintona ze sexuální nemravnosti a nepřístojnosti. Jmenuje se Paula Corbin Jones. Po vystoupení Jennifer Flowers a Sally Pardue je to již třetí případ. Je zajímavé, že americký tisk jim celkově věnuje méně pozornosti než komedii masových médií, když se snažili vytěžit politický kapitál pro liberály a feministky z prezentace Anity Hill, a po ní z žen, obviňujících amerického senátora Packwooda.

WALDHEIM PO- PÍRÁ ZPRÁVY

Bývalý generální tajemník OSN Kurt Waldheim popřel obvinění, které vzneslo ministerstvo spravedlnosti U. S., že pomáhal v nacistických deportacích a v jiných krutostech během Druhé světové války. Zpráva z 1987 říká, že Waldheim, který se stal prezidentem Rakouska, opatroval pracovníky pro otročké práce, v masových deportacích do koncentračních táborů.

Pokračování na str. 12

Sibiř! Dvoji zvuk má pro nás jméno to.

Nejprve je to země mrazu, sněhu, země vhodná jen pro vypovězence, kde v tichém zoufalství čítají dny, kdy se budou moct vrátit na západ. Za druhé je to země velké budoucnosti, vybízející k podnikavosti, k radostné práci v přesvědčení rozkvětu kraje tohoto pro přírodní bohatství dosud nedotčené, ba ani neprozkoumané.

Hrou osudu zní v české duši jméno Sibíře zvláštním zvukem; jakoby polnice probouzející z mrákot k radostné práci o velikém díle osvobození, k důvěře v budoucnost národa. Trvalo dlouho, než se Sibiř zbavila příhany trestanecké osady, jako trvalo dlouho, než svět zvěděl o národě střední Evropy zakovaném v rakouské kleci. Ponenáhlu zvidal svět o existenci našeho národa v srdci Evropy, jako se ponenáhlu šířila zudmost o veliké, nepřebírané oblasti, kde se dá bohatství dosud jen tušit.

Proč měl národ náš i Sibiř skoro stejný osud? Protože oboji leží v srdci kontinentů, s moře nepřístupny.

Sibiř je na severu uzavřena Ledovým mořem, kudy pronikají jen odvážní kapitáni na malých lodích, aby dorazili do ústí sibiřských větetoků. Na jihu pak opírá se o mocná horstva, před nimiž se jako kolíska před hradbami šíří nekonečné pustiny středoasijských, bezodtokých stepí a pouští. Ba i ten přístup z východu jest obtížný a právě zápas o vhodnou bránu od nezamrzajícího moře tvoří měnlivé obrazy moderních dějin Východní Asie. Nejsnazší je přístup ze západu, z evropského Ruska. Přejít je tak nenápadný, že tu zeměpisné a politické hranice tápají v nejistotě a nesouladu. Na mapě vidíme arci nejdelší pohoří Evropy, jež Tělisem dostupuje výšky o málo větší než naše Sněžka, ale přece většinou nemá velkého vlivu na ráz kraje s té ni oné strany. Na severu přelévá se přes Urál evropská tundra do Asie, ve středu a na jihu pak nekonečný skoro les a zvláště mezi památným Jekatěrinburkem a Permi skoro by člověk ani netušil, že překračuje nejdelší horský hřeben. Na jihu nekonečná step, mírně zvlhčená výběžky Urálu, přímo vyzývala podnikavé kozáky Jeremaka a bratři Stroganových, těch slovenských conquistadorů (dobytelů), aby podnikli útok na chanát, jehož jméno i po zániku hlavního města se udrželo v názvu nekonečné oblasti.

Tak našlo Rusko, které bezruk Západoevropana překvapuje svými vzdálenostmi, v Sibíři jen pokračování oné nekonečnosti, Západoevropanu přímo nepochopitelné. Dokud nebylo dráhy, celé týdny a měsíce musel cestující trávit na proslutém sibiřském »traktu«, než se dostal k předním strážím na Tichém oceánu ať u Beringova, či u Japonského moře.

Jaký div, že Rus, nacházející tam zemi tak podobnou své vlasti, a tak ohromnou, věřil, že ruská říše je svět sám pro sebe. Kdežto na Kavkaze ruský živel narazil na mohutné pohoří z domova mu neznámé, nebo v Turkestanu na strašně pouště v létě rozpálené jako Sahara, v zimě mrazivé jako Špícherky, našel směrem čistě východním kraj téměř téhož rázu, jako jeho vlast. Zde našlo Rusko své pokračování.

Problém kolonisace Sibíře nezáležel v zápasu s novými podmínkami podnebnými, nýbrž byl to problém překonávání ohromných vzdáleností na prostote větší než celá Evropa (12 mil. km²).

Teprve vybudováním sibiřské magistrály na 8000 km dlouhé, tedy delší než všechny trati železniční v Čechách, nastal tu rušný život, kdy ze zapadlých městeček a dřevěných vesniček rázem rostla města padesáti- až osmdesátitisícová.

Člověk tu musel teprve uměle budovat komunikace, protože se mu příroda sama postavila na odpor. Rusko do nedávných časů poměrně mnoho odkázané na vodní cesty, z nichž mohutná Volha byla téměř náhradou za moře, narazilo zde na světlavost řek. Ty proudí od severu na jih, napříč hlavnímu směru dopravy v říši, čímž ovšem je Sibiř ve značné nevýhodě proti Kanadě, kde tok řeky sv. Vavřince a kanadská jezera umožnila hned od první doby kolonisace přístup do samotného nitra země na dva tisíce kilometrů hluboko. A sibiřské toky, ústící v pustém a nepřístupném Ledovém moři, jakoby schválně vzdorovaly postupu osadníka. Majíce dlouho do léta ústí ucpána ledy, rozlévají se širokými pruhy ve středním toku a tvoří tak nekonečné močály na západě, kdežto na východě svým prudkým tokem vzpouzely se umožnit plavbu od jihu na sever.

Ob, Jenisej, Léna, Kolyma daly se jen z části použít k místní dopravě. Kdežto na západě tekou širými nížinami, v nichž se v létě rozlévají vody tak, že nesehnadno vymezití rozvodí větetoků a jejich poboček, jako Irtyše, Tobolu, dále na východ proudí zoufale jednotvárnou tajgou, smutným a pustým pralesem, na 6000 km zdlá a 2000 km zšíří. V něm taji se osady zlatokopů (priisky), vesničky uprchlých vypovězenců, o nichž mnohdy ani vláda neměla tušení. Jediný Amur teče na

Pokračování na str. 12

východ a vlévá se proti severnímu cípu Sachalinu do Tatarského průlivu, zahaleného obyčejně silnými mlhami. Proto, dokud nebyla zbudována Amurská dráha, obstarávaly parulky styk mezi pobřežními městy. V zimě stávají se řeky pro ledový příkrov nespplavnými stejně, jako na jaře při tání jsou mohutnými nespplavnými proudy, jež se rozlévají do šíře několika desítek, v ústích pak i do set kilometrů. Pro komunikaci měl význam také Bajkal, jezero táhlého tvaru, které, přeloženo do Evropy, prostíralo by se od Milánu do Prahy.

Od osídlení Sibíře odrazoval nejvíce nesprávný názor o podnebí, jako o klimatu nesmírně drsném. Jsou tu arci značné rozdíly mezi letní a zimní teplotou, jako všude ve vnitrozemí, avšak rozdíl ten je značně zmírněn tím, že zimy, byť tuhé, bývají bezvětrné, snáší se tedy mnohem snáze než méně tuhé mrazivé severdky. Přejídní období jsou tu skoro neznáma, jaro i podzim trvají několik dní.

Dnes jsou všichni odborníci zajedno, že Sibír, zvláště východní, má pro fyziky (osoby nemocné plicními chorobami) podnebí nejzdravější, a chápou, že je Sibír jak na západě, v Evropě nespokojen pro podnebí příliš vlhké, protože spěchá rychle domů.

Nutno ovšem připomenouti, že na této ohromné ploše jsou i značné místní rozdíly, které svádějí k jednostrannému úsudku. Na severu, pokud se rozkládá tundra, ba i na východě výše položeném rozmrzává půda jen na povrchu. Pod půlmetrem zůstává stále zmrzlá. Proto šíří se na severu podél Ledového moře široký pruh bezstromové tundry, porostlé lišejníky a mechem. Na jih se množí nízká kleč, spíše křoví než stromy; dále pak se šíří nekonečné lesy listnaté nebo jehličnaté, jež pokrývají také svahy hor lemujiících Sibír na jižních hranicích.

Proto tu našla nesčetná zvíř dobrá podmínky. Je to zvláště zvíř cenná pro kožišinu, jako sobol, hranostaj, liška, bobr, medvěd, v Amursku i tygr a levhart, na Kamčatce a u pobřeží Ochoťského moře i v Bajkalu některé druhy tuleňů. Řeky i přiléhající moře oplývají rybami. Ale jako v Kanadě, tak i zde přílišné pronásledování vážně ohrožuje existenci mnohých druhů. Vláda se pokoušela zákony o hájení a šetření zvíř jejt vybiti předejít, než marně, neboť v oněch zapadlých koutech světa platí více láhev vodky než nejlepší zákon. Bohužel tato vodka podlamuje sílu domorodců, vrhá je v duševní i tělesné otroctví nesvědomitých kupců. Domorodé obyvatelstvo nekladlo odporu postupujícím kozákům, kteří přinášeli rusképanství. Byla by to pestrá mozaika, kdyby se sešli zástupcové všech domorodých kmenů, pestrá po stránce národnosti, jazykové i kulturní. Od kmenů jižních dosud více méně v době kamenné až po kmeny s pokročilou vzdělaností a slušnou literaturou. Ovšem ony kmeny, obývající v nehostinném severu, neměly nikdy vlivu na osudy Sibíře. Jsou to zvláště Osljáci a Samojedé, překračující z Evropy urálský hřeben, jsou to dále na východ Jakuti tureckého plemene a v severovýchodě hlavně Korjaci, Jukagiři, Čukčové i Kamčadalové. Kulturně vyspělejší anebo přímo vyspělí jsou domorodci, patřící ke skupině turko-tatarské, jež zaujímá celý jižní Ural, na jih od sibiřské dráhy jako Kirgizové, zasahující i do Altaje, o nějž se dělí s Kalmyky. Ve střední a východní Sibíři převládá rasa čistě mongolská. Za Jenisejem k východu bydlí asi 100.000 Tunguzů. Okolo Bajkalu se usadili Burjati (kolem 250.000 hlav), kteří vyhlískli odtud na sever Jakuty. Podél Amuru roste počet Mandžů, Číňanů, Korejců a blíže k pobřeží i Japanců. Žlutě nebezpečí je tu v celé své hrůze na obzoru a není pochyby, že slovanský živel pozbývá zde výborné posice.

Jinak zasáhl ruský živel do domorodého obyvatelstva přímo drtivě.

Zatím co anglosaský a francouzský živel v koloniích úzkostlivě střeží čistoty své rasy a zachovává tím zvláštní postavení nána a vládce nad domácími kmeny, ruský živel postupuje tu úžasnou asimilační silou; míšením s domorodci nenápadně připotovával kraje ty nevýmí svazky k evropskému Rusku. Časem vyvinul se tu i z čistokrevných Rusů nový typ ruského člověka, houževnatější, energičtější, samostatnější a podnikavější, ač se nevyhmul ani stínům stránkám povahy mongolské — jako je násilnictví, bezohlednost, lhostejnost a zvláštní skoro tupost k bolesti. Možná zde poukázati na podobný rozdíl mezi Anglosasem z Anglie a osadníky americkými.

Tyto vlastnosti Sibiřáka budou mít do jista vliv na další vývoj Sibíře za řádů demokratických. Carská vláda zdržovala uměle a násilně vývoj politického a hospodářského života Sibíře. Ani zeměstava zde nebyla zavedena a na každém podniku ležela carská byrokracie jako můra.

K jistému uvolnění Sibíře od Ruska bylo by určitě došlo, protože v některých otázkách byly zájmy obou částí protichůdné. Zvláště to platí o vývozu obilí, kterého Sibír už před válkou dodávala tolik, že je dráhy nestačily odvážeti. Otázka transportu byla a je životní otázkou Sibíře. Co jsou platná bohatá ložiska rud, uhlí, co platno bohatství lesů a polních plodin, jsou-li nedostupné? Nejlepším důkazem významu tohoto problému jsou dějiny sibiřské dráhy. Když byla po velikých těžkostech odevzdána dopravě, jako by ostrý závan čerstvého větru zadul do uzavřené komory se ztuhlým vzduchem. Podél této magistrály rozproudil se netušený život a záhy od této tepny projektovány a budovány další odbočky, z nichž mnohá, na př. odbočka vedoucí z Novo-Nikolajevska do Turkestanu, zbudovaná dosud do Semipalatijska, Amurská dráha a l., znamená zabránění a hospodářské využitkování nových bohatých oblastí. Zatím využito bylo plněji vodních toků po proudu i proti proudu z míst, kde magistrála překračuje řeky.

Sibiřská dráha začíná se v Čeljabinsku ve velikém nádraží, v němž ústí trať ze středního Ruska od Samary a severního Ruska od Vjatky a Jekatěrínburku. Obě trati přicházejí z rudé oblasti urálské, kde těžba železa, uhlí a platiny vzbudila jednu z nejhustších sítí železničních v Rusku vůbec. V průběhu zápasu československých legií měly obě dvě větve důležitou úlohu.

První spojuje totiž Čeljabinsk se Zlatoustem, Ulou, Samarou na Volze a historickou Penzou, druhá zase s Jekatěrínburkem, Permi, Vjatkou, Vologdou a Petrohradem s jedné strany, s Tobolskem (30.000 obyv.) přes Tjumeň (42.000 obyv.) s druhé strany.

Magistrála běží pak z Čeljabinska na východ. U Kurganu (45.000 obyv.) překračuje řeku Tobol, u Petropavlovka (55.000 obyv.) Išim (přítok Irtyše), kdežto vlastní Irtyš překračuje v Omsku, který se vyšínul na hlavní centrum západní Sibíře. Má také skoro 130.000 obyv.

Pokračování příště

Nezměníme garderobiéra?

Chtěl-li by někdo za každou cenu mít sportovní či turistické oblečení, které se co nejrychleji zašpiní, každý křeč by mu bezpochyby dal radu, aby si to nechal ušít ze sametu. Na tom přece prach a špina ulpívají přímo zázračně. Nejspíš díky elektrostatickým nábojům, které vznikají při tření látky o tělo. Proto se mezi rozumnými módními návrháři těžko najde někdo, kdo by samet na takové oblečení použil.

Ovšem současný garderobiér našeho národa, veliký Václav Havel, byl odjakživa "osobností", která se jakékoliv normalitě vyhýbala. A tak není divu, že obalil sametem celou naši republiku. Což je bezesporu nápad, který by zasloužil být zapsán v "knize světových nesmyslností", kdyby existovala. Nemůže se tedy nyní nikdo divit, že se na naši zemi lepší kdeká špina. To ten samet! Přitahuje ji i z velkých dálek. Není špinavosti, kterou bychom na našem sametovém příkrovu nenašli. Čím dál víc špinavější je morálka, špinou přetéká nekomunistické podnikání starých kádrů v demokratických přehozech, v soudnictví zůstalo tolik komunistické špiny, že až zrak přechází, a ani naše zákonodárství s absurdním parlamentem a sametová vláda příliš čistoty nesvití. A co teprve náš smysluplný garderobiér, milovník sametu? Sametový kostýmek si sice ještě pro sebe neušil (neměl čas, musel šít "boudu" na národ!), ale na jeho věčně sametovém úsměvu se prachu nachytalo dost.

A tak mi napadá, že náš garderobiér bude nejspíš trochu nedoslýchavý. Mnohé na to ukazuje. Především to, jak chronicky neslyší, co lidé říkají. Možná se přeslechl i někdy v minulosti. Když mu někdo z jeho divadelních přátel v debatě vysvětlil, že samet chytá velmi snadno prach. Třebas slyšel místo slova "prach" ono kouzelné slovo "prachy" a chytil se toho. On přece klade prachy hned na druhé místo po své slávě. Jak by se pak mohl někdo divit, že se mu ten samet tak zalíbil. Třeba věřil, že na něj pro republiku nachytá prachy celého světa. Ovšem omyl se stal a na ten jeho samet se chytá jenom a jenom špina. Asi bychom měli změnit garderobiéra!!! Najít nějakého rozumnějšího!!!

Antonín Vřša, Holice

nebo do táborů smrti, vedl anti-semitickou propagandu a zúčastnil se poprav zajatců Spojených mocí, násilně unesených a jiných.

SVOBODA TISKU

Kolem 20.000 pro-demokratických demonstrantů pochodovalo krs Budapešti s požadavkem pro svobodu tisku a s protestem proti propuštění 129 zaměstnanců státního rádia. Průvod s plamenými pochodnými byl sponzorován dozorcí lidských práv Demokratické charty.